Akbaba

Nasreddin Hoca — Galiba benim başıma geleni bilmiyor!

SAYI : 205 C.: 8 16 ŞUBAT 1956 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, MİZAHİ GAZETE ★ SAHİBİ : YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

SOĞUK ŞAKA!

Yazan :

Yusuf Ziya ORTAÇ

BEN bu satırları yazarken, Mr. Randall, Ankarada basın toplantısından yeni çıkıyordu. Siz bu satırları okurken, o, başka bir yere gitmediyse Amerikadadır.

Eisenhower'in özel İktisat Müşavirini, başımız havada, beyaz bulut kümeleri arasından, ha doğdu, ha doğacak diye, üşümüş gözlerle güneş bekler gibi beklemiştik. Sanıyorduk ki, uçağı, pırıl pırıl kanatlarla, ansızın bastıran tipi içinde belirince, karlar erimeğe, yollar açılmağa, vapurlar, otobüsler işlemeğe, kömür ucuzlamağa, hayat canlanmağa ve yüzler gülmeğe başlıyacak.

Aramızdaki tek şüpheli nokta, getirdiği çekin rakamı üstündeydi: Üçyüz milyon mu, iki yüz milyon mu?..

Mr. Randall, düşünceleri haber veren gizli bir radarla içimizi mi okudu, nedir, Yeşilköy hava meydanına ayak basar basmaz:

— Cebimde, açık bir çek getirmiyorum, dedi.

Dedelerimiz «Sabır ile koruk helva, dut yaprağı diybâ olur» demiş. Biz de sabrettik. Malûm ya, sabreden derviş, muradına ermiş!

Sevgili Sam Amcamız bir şey getirmişti elbet: Kahramanlıklarımızı öven, dostluklarımızı alkışlayan tatlı sözlerden ve devletçe, milletçe kemerleri sıkmamızı tekrarlayan acı nasihatlerden başka...

İşte, Ankarada, gazetecilerle yaptığı son basın toplantısında bay Randall. nihayet bunu açıkladı:

— Ben gelinceye kadar havalar güneşli imiş, ışıklı imiş... Görüyorsunuz, size kar getirdim. Kar, Türk çiftçisi için berekettir!

Amerikalı dostumuzun bu semavî cömertliği karşısında, çeneleri titriyerek:

— Hay kesene bereket!

Diyecek kimse var mıdır bilmem. Ama biz, milletçe, yüzü pek sıcak bir şey beklerken, bu pek soğuk Amerikan nüktesiyle, ensemize kar topu yemiş gibi tepeden tırnağa ürperdik!

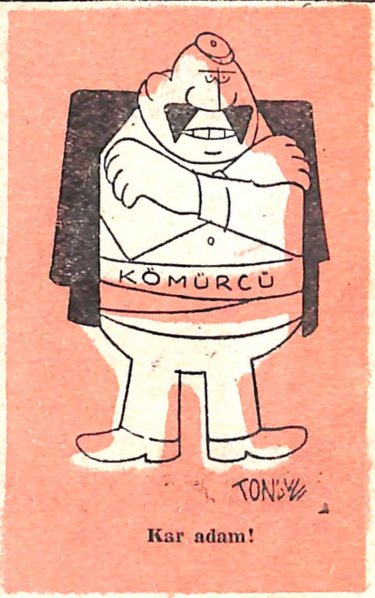

Kar adam!

Muhalefet — Eyvah, erimeğe başladı!...

(Semih Balcıoğlu)

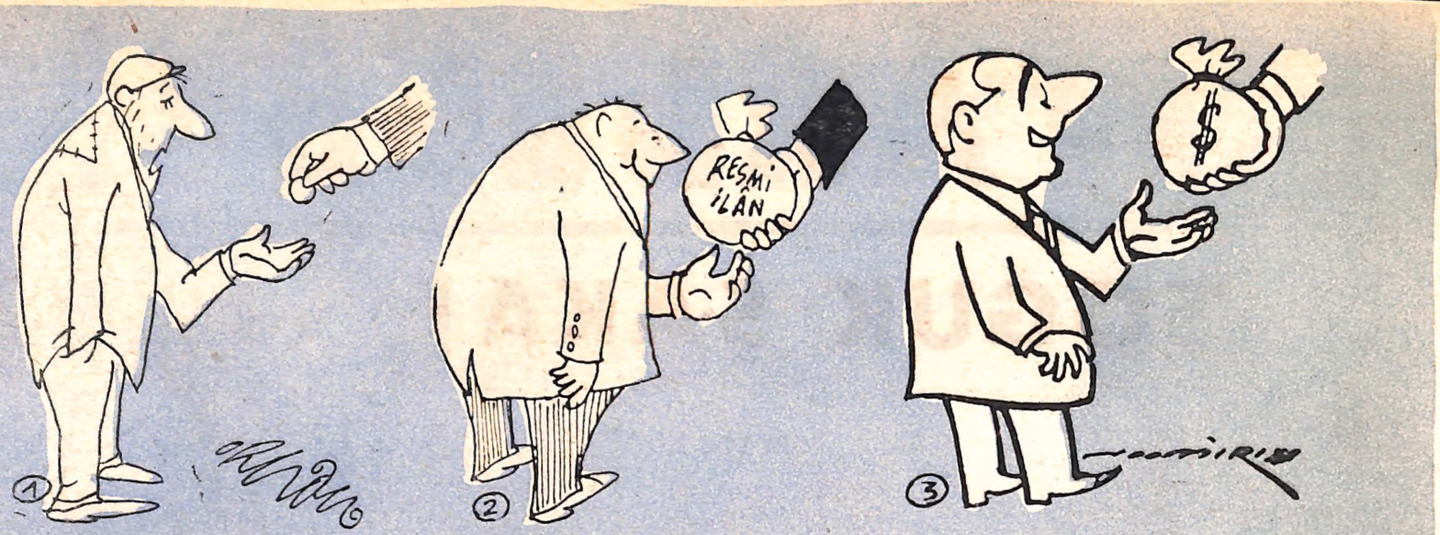

Teşbihte hatâ olmaz!...

(Orhan Enez - Necmi Rıza)

PARİS OPERASI BALE MÜDÜRÜ

SERGE LİFAR Neler Anlattı?..

Bu çapta büyük, dünyaca tanınmış bir san'atçı İstanbula kadar gelmişken bu fırsatı kaçırmak istemedim. Paris operası bale müdürü Mösyö Serge Lifar 'la yaptığım konuşmadan Akbaba okuyucularının da faydalanmasını düşündüm.

Otelinde ziyaret ettiğim değerli san'atçı İstanbula geliş sebebini şöyle anlattı:

— Çoktanberi İstanbula gelmek istiyordum. İstanbuldan çok, İstanbulluları merak ediyordum: Çünkü bundan dört beş sene önce, Pariste büyük bir bale san'atkârı

Türkle karşılaşmış, hayran olmuş tum. İşte o görüşmeden sonra...

Lâfını kestim;

— Bizde büyük baleci yoktur. Acaba sinir hekimleri kongresine giden valimizi mi gördünüz? Diye sordum.

— Hayır, uzun boylu idi.

— Anladım, Fatin Rüştü Zorlu olacak...

— O kadar uzun değil...

— Öyle ise Fuat Köprülüdür.

— Hayır, o da değil... Benim gördüğüm herhangi bir Türk vatandaşı idi. Onu yolda giderken görünce büyük bir bale sanatkârı olduğunu hemen anladım. Yıllardan beri bale üzerinde çalıştığım için gözümden hiç kaçmaz. Bale, geometri ile duygunun birleşik melodisidir. İyi bir bale sanatkârını daha uzaktan yürürken görsem tanırım. Dayanamam, o zatın yanına sokulurum. «Affedersiniz, dedim, sizin büyük bir bale sanatçısı olduğunuzu biliyorum. Tanışmamıza müsaade eder misiniz?» Adam, kendisini tanıdığım için şaşırdı. «Yanılıyorsunuz, dedi, ben bale male sanatkârı falan değilim.» «Yok, dedim, hiç tevazu göstermeyin, beni kandıramazsınız. Herhalde büyük gürültüler olmasın, rahat gezebilesiniz diye Parise, kendinizi bildirmeden geldiniz.» Adam yemin etti, baleci olmadığına, ömründe bir kere bile bale görmediğine beni inandırmağa çalıştı. İşte bu adam Türktü. Hem de İstanbulluydu.

Mösyö Serge Lifar'a:

— Şaşılacak şey, dedim. Demek ki, yanılmışsınız.

— Hayır, yanılmadım. O günden sonra karşılaştığım bütün İstanbullulara dikkat ettim, hepsi de büyük birer balerin idi.

— Tuhaf şey... Halbuki bizde ne opera vardır, ne de bale...

— Operaya, baleye, mektebe lüzum yok. Siz İstanbullular doğuştan, oluştan balecisiniz. Lütfen şöyle biraz yürür müsünüz?

Odanın içinde aşağı yukarı bir iki gittim, geldim. Mösyö Lifar:

— Harika! Harika!.. Diye bağırdı. İşte siz de müthiş bir bale sanatkârısınız.

— Şaka etmeyin Mösyö Lifar!

— Katiyen şaka değil. Siz ne kendi kıymetinizi, ne de bu güzel İstanbulun kıymetini biliyorsunuz. Bütün İstanbullular hepiniz balecisiniz de farkında değilsiniz. Meselâ siz doğma büyüme İstanbullusunuz.

— Evet. Nereden bildiniz?

— Bilirim.

— Beni büsbütün şaşırtıyorsunuz.

— Yürüyüşünüzden, adımlarınızı atışınızdan anlıyorum.

Serge Lifar elimden tuttu, sokağa bakan penceresinin önüne getirdi.

— Şu gelip geçenlere bakın, dedi. Meselâ şu zayıf adam İstanbullu değil. Şu kısa boylu erkek, İstanbula geleli ancak bir ay olmuş.

Değerli sanatçı, sokaktan geçenlere dalmış gitmişti. Arasıra şöyle söyleniyordu:

— Aman Allahım, ne ahenk!.. Ne ölçü!.. Ne insanlar!..

Mösyö Lifar coşmuştu.

— Bakın, bakın, dedi, şu adım atışlara, şu bel kıvırışlara, şu kalçaların dalgalanışına bakın! Dünyanın hiç bir yerinde bukadar usta baleci yoktur. Siz sokakta, evde, her zaman, her yerde bale oynuyorsunuz.

— Peki neden Mösyö Lifar? Bunun sebebi ne?

— Nedeni var mı? Sokaklarınızın haline baksanıza!.. Kalabalık, otomobillerden geçilmiyor, yollar delik deşik, çamur, çirkef, su birikintileri var. Kaldırım taşları eğri büğrü, asfalt bozulmuş, bir çukur bir tümsek... Eh tabii böyle olursunuz. Bütün bunlar size belediyenizin bir lütfü. Hepiniz bu sayede birer dansör, rakkase, balerin olmuşsunuz da farkında değilsiniz.

— Anladım Mösyö Lifar, çok teşekkür ederim, dedim.

— Paris operasındaki bale öğrencilerimi ne kadar uğraşsam istediğim gibi yetiştiremiyorum. Onun için bundan sonra İstanbula bir ay staja göndereceğim. Her gün bir bozuk kaldırımlı, inişli, çıkışlı çamurlu sokaklarınızda ben de bir saat yürüyorum. Benim bile yürüyüşüm değişti, vücuduma ahenk geldi,

Yüzüm kızarmıştı. Daha fazla dayanamadım:

— Allaha ısmarladık Mösyö Lifar, dedim.

— Güle güle bayım.

Odadan çıkarken arkamdan söyleniyordu:

— Ah yarabbim! Şu adamlara bakın!.. Şu bel hareketlerine, şu kol oynatışlara bakın!

Kendimi sokağa zor attım. Dikkatle etrafımdakilere bakıyordum. Gerçekten Serge Lifar haklıydı. Yanımızdan geçen bir otomobil üzerimize bir zifos hortumu sıktı. Çamurdan korunmak için, kadın, erkek beş yolcu birden, kollarımızı havaya açıp bir karşı kaldırıma sıç rayışımız var, tıpkı her birimiz

ateş dansı yapan birer balerin idik. Çamurlara girmemek için, taştan taşa sekenler, erkeklerden çimdik yememek için kalabalık arasından helezoni kıvrılışlarla yürüyen kadınlar, ezilmemek için otomobillerin, tramvayların arasından birer yılan gibi kıvrılanlar, birbirlerine toslayan, çarpışan... Hele bir kadın ayağı kayıp yere düşünce, onu numarasını bitirdikten sonra bacaklarını ayırıp sahne döşemesine oturan bir balerine benzettim. Seyircilere eliyle öpücükler gönderir gibi, kollarını havada imdat diye çırpıp duruyordu.

Bütün hepimiz, evet birer bale oyuncusu idik. Çamurlara girmemek için ayak burunlarımızın üzerinde sekiyorduk. Ayağı taşa çarpanlar, acıdan, cehennem dansı yapar gibi kıvranıyorlardı. Göbek atan, gerdan titreten, kalça kıvıran... Aman Allahım, ne ahenk, ne güzellik!.. Biz İstanbullular hepimiz birer çengi, birer balerin, birer dansör olup çıkmışız da haberimiz yok.

Kış Sporları Başladı!

KARLARIN yağmasından sonra şehrimizde kış sporları da başlamıştır.

Dün «.....» Umum Müdürlüğü memurları arasında yapılan yarışa, memurların ancak üçte biri katılabilmiştir. Öbürleri havanın bozukluğundan evlerinden çıkamamıştır. Umum Müdür de, arabasının zinciri olmadığından daireye gelemiyeceğini, daktilosuna telefonla bildirmiştir.

Yarışmada alınan sonuçlar şunlardır:

1 — Abbas Ağa (Dairenin kapıcısı) saat 8 i 3 dakika 2 saniye geçe daireye gelmiştir.

2 — Şaban Efendi (Odacı) Saat 8 i 40 dakika 10 saniye geçe gelmiştir.

3 — Fatma Hanım (Hademe) Saat 8 i 50 dak. 4 saniye geçe gelmiştir.

4 — Rüstem Efendi (Kalemde mukayyit aslî maaş 20). Saat 9 da gelmiştir.

5 — Niyazi Bey (Memur. Aslî maaş 25). Saat 9 u 10 dak. 4 saniye geçe gelmiştir.

6 — Basri Bey (Memur. Aslî maaş 30. Yeni evlidir, kusuruna bakılmaz.) Saat 10 u 25 dak. 8 saniye geçe gelmiştir.

7 — Bayan Belma (Ücretli çirkin daktilo). Saat 10 u 40 dak. 12 saniye geçe gelmiştir.

8 — Bayan Selma (Daktilo. Güzel olduğu için geç gelir). Saat 10 u 45 dak. 20 saniye geçe gelmiştir.

9 — Bayan Süheylâ (Daktilo. Daha güzel olduğu için daha geç gelir). Saat 10 u 50 dak. 8 saniye geçe gelmiştir.

10 — Zeki Bey (Bugün babası dördüncü defa ölmüştür). Saat 11 de gelmiştir.

11 — Namık Bey (Şef. Millî olamamıştır Aslî maaşı 35). Saat 11 i 10 dak 7 saniye geçe gelmiştir.

İzzet Bey (İşi belli değil, maaşı belli, 40. Partide işi olduğu için geç kalmıştır.) Saat 11 i 18 dak. geçe gelmişitr.

12 — Cicim Melâhat (Kadınlararası geç kalma şampiyonu. 3 defa millî olmuştur.) Saat 11 i 18 dak. 4 saniye geçe gelmiştir.

13 — Sülüman Bey (Dün akşam fazla kaçırdığı için bu sabah kalkamamıştır Yarın, ya karısı, ya çocuğu hastalanacaktır.)

14 — Mustâ Bey (Her zaman mezundur. Ocak başkanının kardeşi).

15 — Cezmi Bey (Ha gelmiş, ha gelmemiş).

16 — Menşur Bey (İkinci muavin. Aslî maaş 50. Karşılama töreninde olduğu için yarışa girmemiştir.)

17 — Fikret Bey (Uğurlama töreninde. Uğurlama töreni kanunda yasak olduğundan doktordan rapor alacaktır.)

18 — Zekâi Bey (Umum Müdür Muavini. Aslî maaş 80). Saat 11 i 45 dak. 40 saniye geçe gelmiş, 12 ye 5 dak kala gitmiştir.

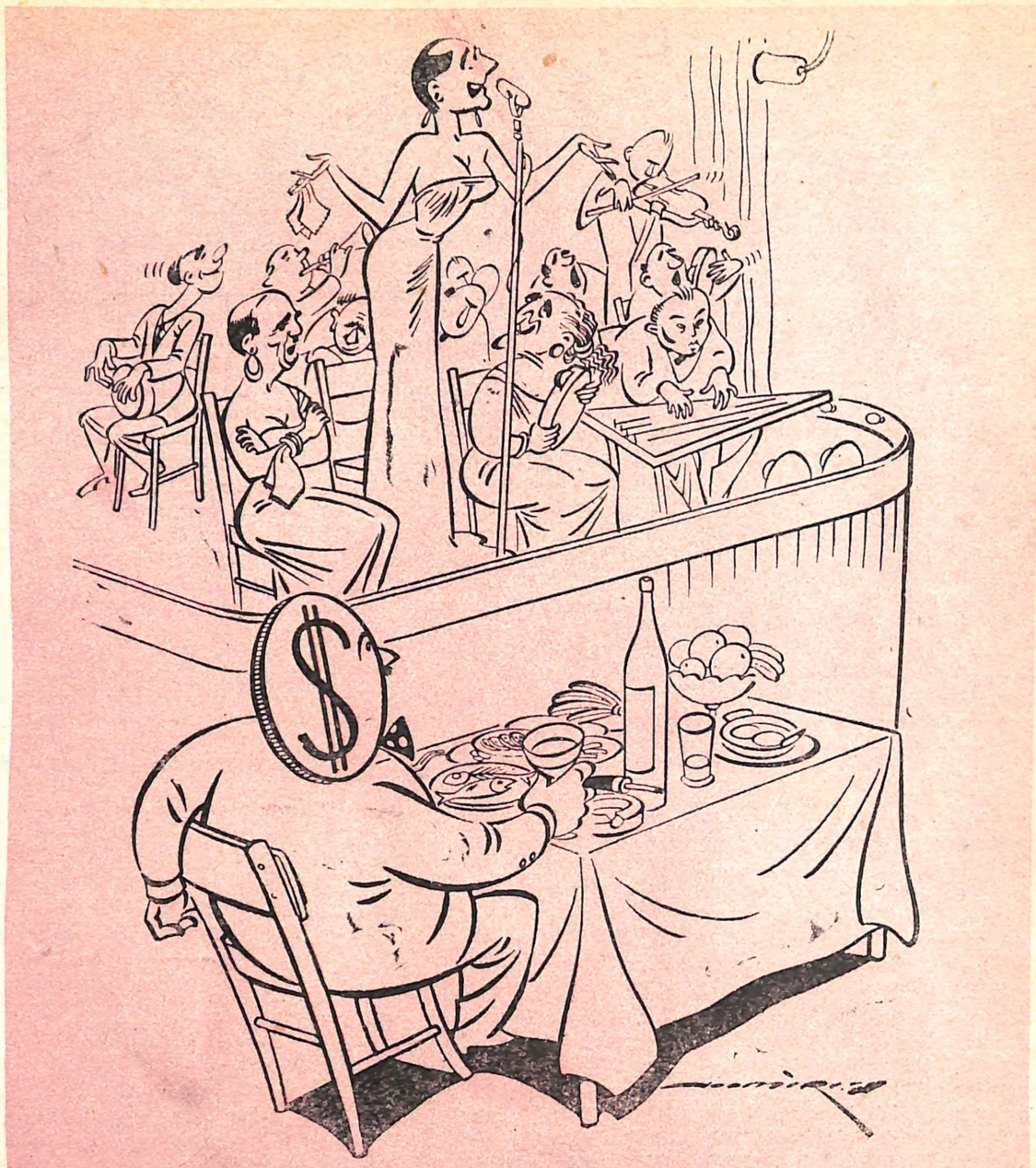

Hep bir ağızdan — Haniya sen benimdin? Niye döndün sözünden!...

SPOR KARŞILAŞMALARI :

★ Dün şehrimizde yapılan spor karşılaşmalarından: Dar gelirlirler kulübünden Ali Yılmaz, dün Taksim'de giderken birdenbire Bakkal Hristo ile hapa hap karşılaşmış, kaçacak yer de olmadığından karların üstüne düşüp bayılmıştır.

★ Ev Sahipleri Cemiyeti ile Kiracılar Cemiyeti arasındaki karşılaşma, havaların bozukluğu yüzünden geriye bırakılmıştır.

★ Kadınlararası kayak şampiyonu Bay S. C dün sevgilisi meşhur atıcılarımızdan Bekâr Memetle kol kola giderken, âniden kocası atlama şampiyonu K. L. ile karşılaşmış, fakat medenî cesaret sahibi Bay K. L. karısını görmemezlikten gelmiştir. (Yeni Türkiye rekoru).

★ Bayan Selime ile kocası Bay Ahmet arasında dün gece meraklı misafirler ve komşular önünde yapılan 10 ravntluk karşılaşmada bir sürahi, dört tabak, sekiz bardak kırılmış, karısının karşısında teknik üstünlüğüyle çok iyi dayanan Bay Ahmet, neticede başına yediği elektrik süpürgesiyle nakavt olmuş, misafirlerin araya girmesiyle karısının elinden kurtarılarak ilk yardım hastahanesine kaldırılmıştır.

★ Memleketimizin tanınmış ilk okul dördüncü sınıf öğrencilerinden Metin, dün okulu asarak gittiği «Aile Saz Salonu» nda keyif hâlindeyken birdenbire babasiyle karşılaşmış, utancından kendini bilmiyene kadar içerek, babasına ait olan rekoru kırmıştır.

CEYLÂN ÜZER'İN ANNESİ KIZININ HATIRALARINI ANLATIYOR

KIZIM CEYLÂN ÜZER

Şu Gres Kelli midir, nedir, işte o haspanın anası, kızını Monako Padişahıylan nişanladı diyerekten kurum kurum kurumlanıyormuş. Bir de gazetelere «Kızım Gres Kelli» diye hayatını vermiş. Ben de kızımın hayatını gazetelere veriyorum. Düşmanlarım okusunlar da çatır çatır çatlasınlar.

HİÇ unutmam, bugünkü gibi hatırımdadır. Haftanın içinde bir gündü. İtiş kakış ikinci mevki tramvayına zar zor binmiştim. Bu erkek milletini bilirsiniz, Allah eksikliğini göstermesin, insanı rahat bırakmazlar ki... Hani kendimi medhetmek gibi olmasın ama, ben de o zaman rahat rahat bırakılacak gibi değildim ya... Hemen dört bir yanımı muhasara ediverdiler. Yalnız muhasara edip kalsalar neyse ne...

— Ayol sizde hiç ar, haya yok mu? diyerekten feryadı bastım. Kendini bilmezin biri:

— Hanım, hamdolsun arım da var, hayam da var, demesin mi?

— Bana iki kişilik yer verin, iki canlıyım, dedim.

Başladılar sağdan soldan maytaba:

— Biletçi! hanıma iki kişilik bilet kes!

— Ben de dokuz canlıyım hanım.

— Bu zamanda herkeşler bir canından bezmiş, şimdiki zamanda iki canın sırası mı?

Tam ayağımdan yüksek ökçeliyi çıkarıp ağızlarının payını verecekken bir sarsıntı oldu. Tramvay bir zangırdadı, bir durdu, bir yürüdü. İçerisi bir anabora oldu. Kendimi yerde bulduum. O sırada süz-i-dil-arâ makamından bir vıyaklama duyuldu. Tramvayın içinde bir alkıştır koptu. İşte günün birinde memleketin biricik medar-ı iftiharı olan Ceylâncığımı dünyaya böyle getirdim. Biraz vakitsiz geldi. Ciğerpârem oldum olası eline çabuktur. Tuttuğunu koparır maaşallah. Yavrum bana çekmiş. Ben de öyleyimdir. Tahtaya vurayım, tuh tuh... Hâlâ da öyleyimdir ya... Ceylâncığım doğar doğmaz şarkı söylemeye başladı, Allah vergisi... Konu komşu:

— Allah vergisiynen kul yapısı bir araya geldi, artık sonumuz selâmet, dediler.

Ceylâncığım, hep makam üzerine ağlar, usul üzerine gülerdi. Yavrum dersini de, ilhamını da benden aldı. Hâlâ o ders üzerine gider. Mevlâm, koş ya kulum, dedi.

On yaşında var yoktu «bûse nigâr» a, «Hisar bûselik» e başladı. Komşumuz tütüncü Abbas Efendi'nin oğlundan «Acem aşıran» ı öğrendi. Yine bizim mahallede tahmil tahliye üzerine müfettiş bir Vanlı Hıdır Ağa vardı. Onun oğlundan da «kürdili hicazkâr» ı geçti. Kürdili Acemden sonra Mısırlı Abdüsselâm Paşa'dan «Şat araban» ı meşk etti. Allah kem nazardan saklasın, zihni evvel olduğundan ne görse kapar. Acem kürdî, Şat arabân, Mevlâne peşrevi, Bûse nigâr derken aldı yürüdü.

Uyanır uyanmaz «sabahî» den evin içinde bülbül gibi şakır, kanarya gibi öter, sokaktan geçenler kapımızın önüne yığılır yavrum ötecek diye beklerlerdi.

Komşumuz kurşuncu Zehra falına bakmıştı da:

— Hanım hanım, demişti, bu kız altın mâdeni... Onun yüzünden sizin başınıza devlet kuşu konacak!

Ne dersiniz, kurşuncu karının dediği çıktı. Başımıza devlet kuşları konmak değil, yuva yaptı. Hamdolsun evimiz devlet kuşu kafesine döndü. Biz ana kız, yüreğimiz çok yufkadır. Yalnız devlet kuşu değil, horoz olsun, kaz olsun, hindi olsun, Allah ne ihsan ederse, bütün yolunacak hayvanları çok severiz. Ah evimiz az daha geniş olsa. Kızımın arzusu bir hayvanat bahçesi yapmak, filler, develer, aslanlar, kurtlar, tilkiler!...

Lâf lâfı açıyor. Haaa... Ne diyordum? Evet, kızımın sesi memlekette nam saldı. Bir gün bizim ahbaplardan Sürmeli Fetanet:

— Ayol, siz bu kızı ziyan zebil ediyorsunuz, dedi.

— Doğru Fetanetçiğim, dedim, ne yapsak bilmem ki... Elimizden bir tutacak yok ki...

— İlâhi, dedi, bu ses onda varken, bu kız saraylara lâyık...

Sürmeli Fetanet'ten Allah razı olsun, düştü kızın önüne, menşûûr kanunî Hiristâkî Efendi'ye götürdü.

— Evvel Allah sonra sen Hıristos Efendi, dedi, şu kızı bir iyi yetiştir.

Adam yukardan aşağı, aşağıdan yukarı kızı süzdü süzdü de:

— Bunu yetiştiren yetiştirmiş, maaşallah!... dedi. Yetiştirene kurban olayım!

Kanunî efendinin bir çenesi açıldı:

— Benim tecrübem vardır, dedi, bu ipek saçlar, bu alev gözler, bu kadife ten, bu samur kaş varken usûlü, makamı öğrenip te ne olacak?... O kendi usûlünü bulur, her makam onun... O dersini almış hanım!...

Kanunî Hristos Efendi'nin dediği çıktı. Kızım usûlü ile makamdan makama geçti. Şöhreti hudutlarımızdan taştı. Milletlerarası oldu. İpek sesi, billûr nağmeleriyle memleketimizin yüzünü ağarttı.

Doğrusu yavrumla göğsüm kabarıyor ama, ne yalan söyliyeyim, kendi zamanımı hatırladıkça üzüm üzüm üzülüyorum. Benim devrimde şimdiki gibi demokrasi memokrasi olmadığından hiç kimseler kıymetimi bilmedi. Yoksa ben de hani az değildim!

Şimdi sekiz odalı küçücük bir evimiz var. Odalar az geldiğinden sıkıntılı oluyor. Kaleriferimiz, gömme banyomuz, şopenimiz var. Hem alaturka, hem de alafranga desturun yüz numaramız var. Salon salamancemiz var. Bahçemiz, tarasamız var. Buz dolabımız var, hem de sekiz ayaklı. Elektrikli süpürgemiz, düdüklü tenceremiz var. Som cevizden gardolabımız var, içine dört kişi soksan alır. Eh sağ olsunlar eşimiz, dostumuz, ahbabımız da var.

Geçende 20 bin liraya kristal 300 parçalı bir âvize lâmbası aldık, kızım ucuz diyerekten beğenmedi. Düşmanlarımız çatlasın, Gres Kelliymiş... Hıhh!.., O da kim oluyor?... O benim kızımın eline su dökemez!...

Falan

Hüseyin Balık C. H. P. ye geçti (Gazeteler)

Balıkçılığımız

ATANLAR **TUTANLAR**

(Şadi Dinççağ)

Sentetik kırmızı biber, kaşar peyniri, beyaz peynir ve demokrasi nasıl elde edilir?

KIRMIZI BİBER :

Eskiden, tüccarın ve esnafın bir parçacık insafı olduğu iptidaî insan lar zamanında, hakikî kırmızı bibere, yarı yarıya iyice dövülmüş kiremit tozu karıştırılarak iki katı karabiber elde edilirdi.

Zamanımızda sentetik kimya, o kadar ilerlemiştir ki, hakikî kırmızı bibere hiç ihtiyaç kalmadan, yine hakikî kırmızı biber elde etmeğe muvaffak olunmuştur.

Sentetik yol ile kırmızı biber şöy le elde edilir:

Hayvanlara yedirilen on kilo kepek ile 50 gram kırmızı anilin boyası ile iyice karıştırılır. Ağır gelmesi için de bu karışıma, tuz ve su ilâve edilir. Böylece halis kırmızı biber meydana gelir.

KAŞAR PEYNİRİ:

Kaşar peynirinin terkibi, bir mik tar umla, bol miktarda kaynatılmış papates ezmesi ve bu iki maddeyi de birbirine tutturmak için biraz da tutkaldan ibarettir.

BEYAZ PEYNİR :

Üçte bir nisbetinde kireç kaymağı ile, yarı yarıya âdi üstübeç ve yağı alınmış bir kahve kaşığı kaynamış bozuk süt karıştırılırsa, mey dana gelen şeyin adına toptancı tüccarlar, halis Edirne peyniri derler.

DEMOKRASİ :

İlerleyen organik kimya metodla rı ile, nasıl sun'î ilkah yolu ile çocuk meydana getiriliyorsa, tıpkı bunun gibi, politik kimya metodlariyle de, bugün sun'î demokrasi elde edilmektedir. Döviz darlığı yüzünden, başka memleketlerden demokrasi idhaline imkân olmayınca, memleketimizin değerli politik kimyagerleri sentetik demok rasi yapmağa başlamışlardır. Yapma demokrasinin içinde şu maddeler vardır:

Bol miktarda «artık yeter!» ve bol keseden «vaad», iyice sulandırılmış yine bol miktarda «eski idare zamanında», el kararı ile «partiden ihraç» ve yabancı madde olarak da «dolar».

Bütün bu maddeler bir çürük lâstik içinde, nal mıhı ile karıştırılır, sonra nutukların yazılı olduğu gazete kâğıtlarına ambalaj yapılır, üzerleri de yaldızlanırsa bu hap lara halis demokrasi denilir. Her gün aç karnınıza bu haplardan üçer tane yutarsanız, biiznillâhitealâ pirüpâk olur, bütün dertlerinizden kurtulursunuz.

HİLTON'DA GÜNDE 15 TON KÖMÜR YAKILIYORMUŞ. (Gazeteler)

— Çoluk çocuk soğuktan donuyoruz...
— Ayıp ettin yahu, git Hilton'da bir daire tut, hepsini ısıtıver!..
(Mustafa Uykusuz)

KAZARA

Şık ve genç kadınla şık delikanlı karakoldaydılar. Delikanlının otomobili genç kadının arabasına bindirmişti. Delikanlı kendini müdafaa ediyordu:

— Ne yapayım? Sol kolunu pencereden çıkardı. Dönecek sandım...

Genç kadın hiddetle cevap verdi:

— Ben dönmek için değil, parmağımdaki alyansı görsün de peşimi bıraksın diye kolumu çıkarmıştım...

Yaşasın Hakkılar

Dünyanın sayılı zekâlarından Başbakanımız sayın Adnan Menderes, bir çok zorlukları güler yüzü ve tatlı sözleriyle atlatmasını bilir. Zekâsının kıvılcımlariyle parlayan bir esprisi ile, cümle muhalifleri alt eder. Son D. P. Meclis gurubunda, tarihe ve edebiyata geçecek değerde bir «ârifane tecahül» örneği verdi. Gazeteden haberi olduğu gibi alıyorum:

«Başbakan, isbat hakkı fikrini küçümsediğini göstermek için, ondan bahsederken: «İsbat hakkı mı? İsmail Hakkı mı? Neyse o işte!..» demiştir.»

— Sizin aradığınız acaba hangi Hakkı'dır? Ana baba hakkı mı? Ah beyim, maalesef şimdi ondan kalmadı... Yaa, demek ana baba hakkı değil... Anladıım, siz öyleyse komşu hakkını arıyorsunuz. O da mı değil? Vallahi bizde Hakkı'lar pek çoktur. Bilmem ki hangisi? Adresini bilseniz, iş kolaydı. Yahut parmak izi olsa, polis derhal beş altı ay içinde bulurdu. Acaba bu sizin sorduğunuz Hakkı, tarihî bir kişi mi?

Evet evet öyle olacak... Efendim bizim tarihimizde maalesef değeri anlaşılmamış, halka süpürge tohumundan ekmek yediren meşhur karaborsacı İaşe Nazırı bir Topal İsmail Hakkı paşa vardır. Neme lâzım, heykeli dikilecek adamlar. Siz onu aramıyor musunuz? Haaa... Bildim, bildim, siz öyleyse pusula yerine keçi kuyruğuna bakarak cihetini tayin eden, büyük ordu kumandanı Hafız Hakkı paşa'yı arıyorsunuz. Sizlere ömür. O, çoktan öldü. O da mı değil?.. Öyleyseeeee... durun bakayım, hatırladım, tamam, Beşiktaş takımından Baba Hakkı olacak. Hem avukattır, hem de Beden terbiyesi... Yaa, demek o da değil... Vallahi beyim, o kadar çok Hakkı var ki,.. Nasıl bu adam, uzun boylu mu? Sakın Darülfünün Eminliği zamanında «Üniversite» bahçesine çam ağaçları diktirerek adını maarif tarihine geçiren bizim Uzun İsmayil Hakkı olmasın? Hani Baltacıoğlu Ismayil Hakkı... Yaaa, demek o da değil, vah vah... Çok arayacaksınız. Bir Uzunçarşılı İsmail Hakkı vardır. O da mı değil... Durun bakayım, sakın bu değirmendeki halkın hakkı olmasın?.. Yoksa siz muhalif misiniz? Öyleyse değirmene lûtfen... Değil misiniz? Allah Allah... Acaba bu hangi Hakkı? Anladıım, siz öyleyse «huzur hakkı» nı arıyorsunuz. Partiye üye misiniz? Huzur hakkı da mi değil... Vallahi beyim, bizde o kadar çok hak, huk, muk, hukuk, mukuk, guguk var ki... İnsan şaşıyor. Rüchan hakkı var. efendime söyliyeyim, meşhur Turşucu Hakkı var, hangisi bilmem ki!. Şimdi anladım, yoksa siz isbat hakkını mı soruyorsunuz? İsbat hakkı mı, İsmail Hakkı mı? Vallahi beyim, Hakkılar pek çok ama, yalnız isbat hakkı yok...

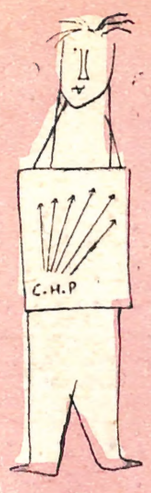

Reklâm adamlar!..
(Cem)

Hayvan Kardeşlerimle Baş Başa

Arslan Baba ne söyledi?

SİRK, programına başlamadan önce, büyük çadırın arkasındaki alanda, seyircilerin hayvanlara bakmasına müsaade edilmişti.

Filin hortumu ile kovadan su çekmesini büyük bir kalabalık seyrediyordu. Çocuklarla kadınlar daha çok maymunların kafesi önünde birikmişlerdi.

Ben aslanları seyrediyordum. Bir kafesin içinde üç aslanlık bir aile idiler. Dişi aslan kafesin arkasında tenbel tenbel, tüylerine konan sinekleri kovalıyordu. Yavru aslan anasının kuyruğunu çekiştirip oynuyordu. Erkek aslan kafesin önünde, bir pençesini kafes demirlerinden dışarı çıkarmış, yere uzanmıştı. Bir zamanlar ormanlar hâkimi olan şu sirk aslanının zavallı haline acıyarak baktım. İşte bir kral. Hem de hurda demir kralı, pamuk kralı, yahut da Fransa kralı, Arnavut kralı değil. Cümle hayvanların kralı.

— Vah vah!.. Kafesteki aslan ne de zavallı oluyor, diye söylendim.

— Sen kendi haline bak, kuyruğunu tramvay çiğnemiş aslan!

Şaşkınlıkla dört yanıma bakındım, kafesteki aslanlarla benden başka canlı yoktu.

— Benim, ben! Ne bakınıp duruyorsun?

Konuşan sirk aslanıydı.

— Ay, siz konuşuyorsunuz demek? Aslanların konuştuğunu hiç duymamıştım.

— Demek gazete falan okuduğun, radyo dinlediğin yok. İnsanlar sustu, susalı, aslanlar kükremeye başladı. Hattâ nutuk bile veriyorla. Eski kalyonların burnundaki tahta gemi aslanları bile bu zamanda basın toplantısı yapıyor. Ilıcalarda, kaplıcalarda içinden kaynar su dökülen mermer aslan ağızlarından şimdi kuru lâf dökülüyor.

— O başka iş... Biz kendimizi hayvanların içinde yalnız aslanlara benzetmekle övünürüz.

— Bilirim, bilirim. Sokakların duvarlarını gördüm, hepsini «Aslan Fenerbahçe, kova bilmem ne!» yazılariyle süslemiştiniz.

— Öyle işte... Biz kızdıklarımızı da, sevdiklerimizi de hayvana benzetiriz, kızdığımızı eşek diye yereriz, sevdiğimizi aslan diye överiz.

— Ama aslanlar, kendinizi aslana benzetmenize razı değil. Bir aslan, aslanlığa yakışmaz bir iş yapınca, onu «insan» diye aşağılarlar.

— Aslanlığa yakışmayan işler nedir?

— Örneğin bir av yakalandı. Avın en iyi parçasını kendine ayırana «insanlık yapma!» denir!

— Biz ona aslan payı deriz.

— Uydurmuşsunuz. Yalnız kendini düşünen aslanlar değil, insanlardır.

— Affedersin sirk aslanı, senden bir şey öğrenmek istiyorum. Hayvan terbiyecilerinin, kendilerini ısır mayasınız diye rakı içirtip, sizi sar hoş ettikleri doğru mu?

— İnsanların en sünepesi içince, aslan kesilir. Onun için rakıya: «Aslan sütü» dersiniz ya... Oysaki aslanlar, aslanca içerler.

— Aslanca içmek nasıl olur?

— Aslanlar burnuna değil, ağzına içerler. Onun için bizim midemizde rakı, şişede durduğu gibi durur.

— Peki, dişlerinizi, tırnaklarınızı söktükleri doğru mu?

— İnsanlar, aslanları da kendilerine benzetmeğe çalışırlar. Sizin aranızda da dişli adam kaldı mı? Tırnaklı adam var mı? Kelin tırnağı olsa başını kaşır!

— Doğru... Şaşıyorum valiâhi.

— Neye şaşıyorsun?

— Bukadar yırtıcı, vahşi bir hayvan nasıl terbiye ediliyor? O numaraları nasıl yapıyorsun? Nasıl çenberden atlıyorsun?

— Siz bunlara terbiye mi diyorsunuz? Kendiniz başınızda mutlaka kamçı elinde birisinin bulunmasına alıştığınız için, bizi de öyle sanıyorsunuz. Kendiniz perende atmağa, feleğin çenberinden geçmeğe alışmışsınız.

Bu sırada, hayvan bakıcısı kafesin demir parmaklıkları arasından onlara taze et atıyordu.

Yavru aslan,

— Ben kuzu eti isterim, dedi.

Dişi aslan kocasına bağırdı:

— Sen ne biçim erkeksin? Mıymıntı herif! Şuradan iyi bir et parçası alsana!..

Erkek aslan, demir parmaklıkların arasından pençesini uzattı, bakıcının elindeki sepetten bir kuzu butu çekti aldı.

— Hani aslanlar başkalarının hakkına el uzatmazdı! Hani kendinize aslan payı ayırmazdınız? diye sordum.

— Ben aslan değilim ki, dedi, ben de senin gibi insanım!

Pençesiyle başındaki aslan suratını çekince, altından sıska bir adam çıkıvermez mi?

— Yalnız aslan postuna bürünen insanlar politikacılar arasında olmaz ya... İşte, ben de aslan postuna bürünmüş bir insanım, dedi.

— Çok ayıp!.. İnsanları kandırıyorsunuz.

— Ne yapalım? Ben Edebiyat Fakültesinden mezunum. İş bulamadım, politika aslanlığı da yapamıyorum, sirk aslanı oldum. Bu da karım Fatma!..

Dişi aslan Fatma da, postunu kaldırınca altından bir kadın başı çıktı. Yavru aslan da postun altından güldü.

Baba aslan:

— Hayatta insan gibi yaşayamadık, on lira gündelikle ailece hayvan olduk. Hamdolsun aslanlar gibi yaşıyoruz. İstersen sen de gel!

Düşünmedim değil hani... İlle insanım diye direnip yarı aç, yarı tok sürünmektense, aslan postuna kurulup yan gelmek fena mı?

— Çocuklu alleye vermiyoruz!..
(Zeki)

ZİNCİRLEME

BİR zamanlar Mısır'ın hâkimi Karakuş'tu. Hani bir berber, komşusunun gözünü çıkarmış. Karakuş ferman etmiş: onun da gözü çıkarılsın diye.

— Aman efendim, demişler, o saray berberidir...

— Öyleyse başka bir berber bulup gözünü oyun! Adalet yerini bulmalı!..

İşte Mısır'a hükmetmiş olan, bu Karakuş'tur. Bir gün, yine Divan toplanmıştı. Haşmetli Karakuş hazretleri, dâvaları dinliyecek kısas esası üzerine icrayi adalet eyliyecekti...

Hazret bütün haşmetile geldi, tahtına kuruldu. Maiyeti erkânı süklüm püklüm yanına dizildiler. Karakuş gürledi:

— Dâvacılar kim?

Üç kişi birbirini ite kaka huzurda secdeye kapandılar:

— Dâvacı benim!

— Hayır, benim efendimiz...

— Asıl dâvacı bendenizim, sultanım...

— Demek üçünüz de dâvacısınız ha?

Her üç ses, bu defa ayni makam dan tekrarladılar:

— Evet efendimiz...

— Peki, kimi dâva ediyorsunuz?

— Ben ki ismim Hassan Fakir'dir, bu gördüğünüz Mu'tesem Hakir'den dâvacıyım...

— Benim ki ismim Mu'tesem Hakir'dir, şu gördüğünüz Fazıl Sagir'den dâvacıyım...

— Benim ki ismim Fasıl Sagirdir, şu gördüğünüz Hassan Fakirden dâvacıyım...

Bu vaziyet karşısında Karakuşun kuş kadar aklı karmakarışık oldu:

— Durun bakalım, dedi. Evvelâ Hassan Fakir dâvasını izah etsin. Söyle...

— Efendim, şefâatinize sığınarak hicap içinde arzedeyim ki, bu mel'un, karıma sataştı. Bir gece ikisini evimde yakaladım...

— Peki, Mu'tesem Hakir, senin dâvan nedir?

— Efendim, affınıza sığınarak arzedeyim ki, Fazıl Sagir, merkebimi katletti...

— Yâ Fazıl Sagir, senin dâvan nedir?

— Hassan Fakir'in bana elli gümüş borcu vardı, yirmi beşini vermedi...

Bunun üzerine Hassan Fakif'e döndü, dedi ki:

— Hükmümü bildirmeden önce, meseleyi esaslıca anlamalıyım.... İzah et bakalım...

— Sultanım, demin de arzetmiştim. Geçen gün dükkânımı kapayarak, her zamankinden biraz erken eve döndüm. Anahtarla kapımı açtım. Sessizce yatak odasına yürüdüm, bir de ne göreyim?

Karakuş, nefesi tutularak atıldı:

— Söyle mel'un, ne gördün?

— Bu Mu'tesem Hakir olacak alçak, benim yatağımda yatıyordu, benim entarimi giymişti ve... Derhal üzerine atıldım. Lâkin Bağdadın en nefis ipeklisinden yapılmış geceliğimin yalnız eteğinden bir parça elinde kaldı. Lâkin, kaçtı...

Karakuş, sonra Fazıl Sagir'e döndü:

— Ya sen bunun merkebini neye katlettin? diye gürledi.

Hassan Fakir, Mu'tesem'in merkebini öldüreyim diye bana elli gümüş vadetmişti. Onun için öldürdüm, ama yirmi beş dirhem gümüşü alamadım.....

Karakuş hepsine döndü:

— Sizin dâvanız Arap saçına dönmüş ama, ben halledeceğim.. dedi. Hassan, senin karını ayartmışlar, buna karşılık sen de sözünde durmamışsın, cezanı görmüşsün. Yalnız, cezanı önceden görmüşsün.. Mu'tesem, senin merkebini katletmişler, fakat sen de başkasının karısını ayartmışsın. Binaenaleyh cezanı görmüşsün, Fazıl, sen, başkasının merkebini öldürmüş, ama yirmi beş dirhem gümüş alacağın kaldığı için cezanı görmüşsün. İşte kararım budur. Hassan, sen evvelâ, Fazıl'a borcun olan yirmi beş dirhem gümüşü ver bakalım.

— Ferman sultanımındır... diye Hassan Fakir, paraları verdi.

— Fazıl, sen öldürdüğün eşeğe mukabil tazminat olarak aldığın gümüşleri Mu'tesem'e ver bakayım...

— Ferman sultanımındır... diye Fazıl Sagir aldığı parayı Mu'tesem Hakir'e devretti. Karakuş adaleti yerine getirmeğe devam etti:

— Ey Mu'tesem, sen de ayarttığın kadının ücreti olarak, çoktur ama, neyse, o parayı kadının kocası Hassan Fakir'e ver bakalım...

— Ferman sultanımındır... diye Mu'tesem de parayı Hassan Fakir'e nakletti. Karakuş:

— Haydi şimdi defolun. Unutma Hasan Fakir ki, Mısır'da karına en yüksek bahayı ben biçtim. Binaenaleyh bir gece sarayıma yollıyarak şükrünü edâ etmelisin! deyip dâvayı kökünden halletti.

— Hikâyeci —

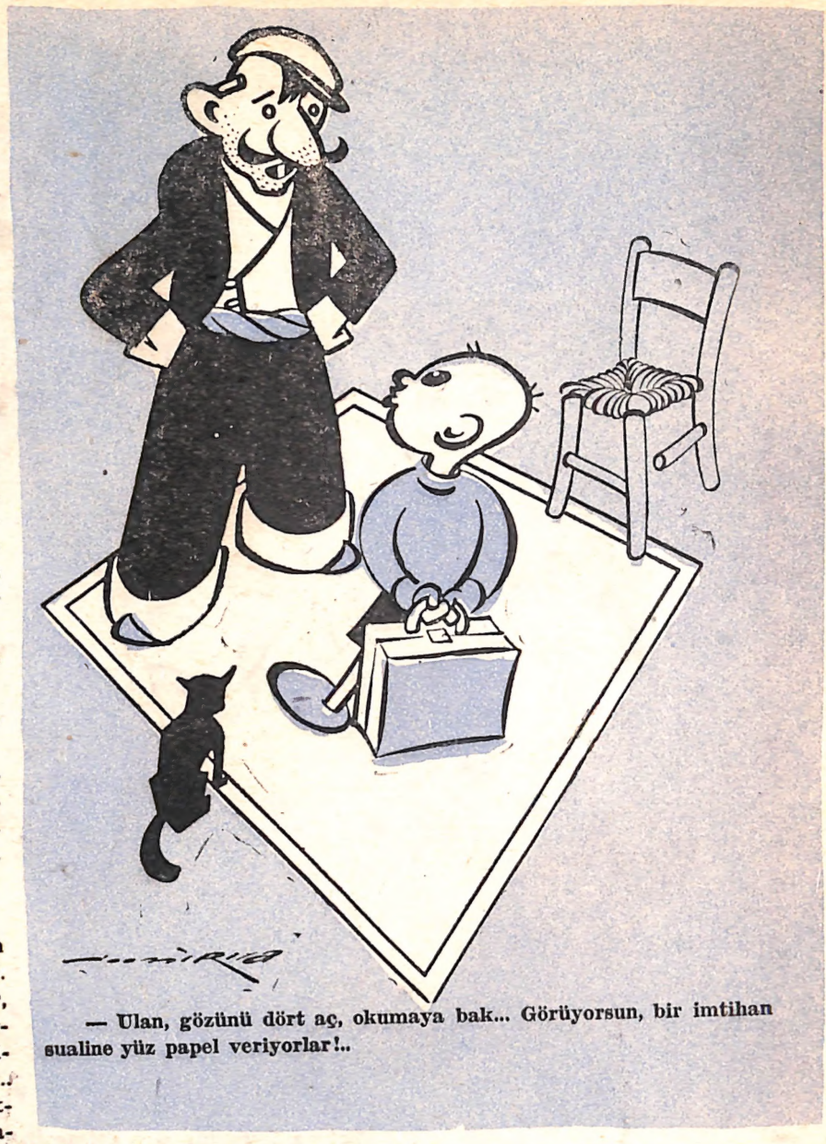

— Ulan, gözünü dört aç, okumaya bak... Görüyorsun, bir imtihan sualine yüz papel veriyorlar!..

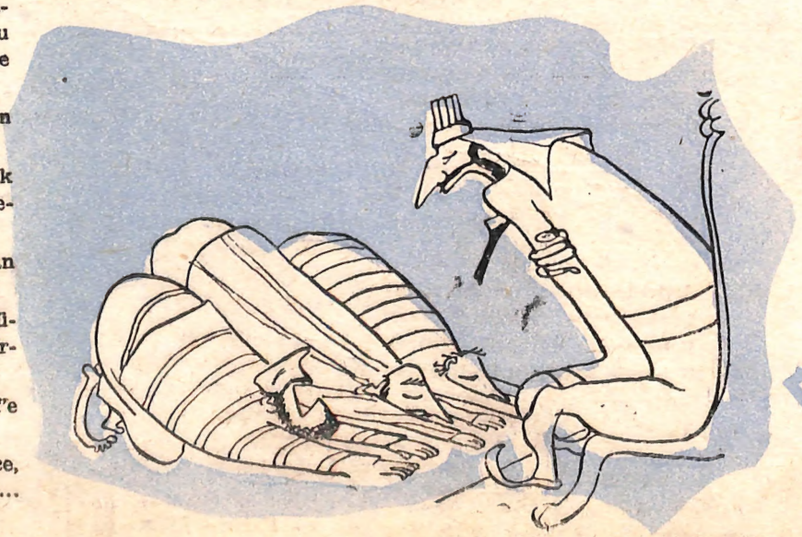

BAYILAN KOMİSER!

İnsan ya korkudan bayılır, ya da sevinçten.

Parmak izi uzmanı komiser Kemal Oray, Harbiye katilinin parmak izini bulunca, bayılmış. Gazeteler, komiserin sevinçten bayıldığını yazıyorlar. Olmaz böyle şey! Hiç bir parmak izi uzmanı, parmak izi bulunca sevinir miymiş? Ne arıyorsa zaten onu bulmuş. 24 senelik memur, ilk defa parmak izi bulmuyor ya... Pamak izi ararken deve bulsa belki şaşırırdı, para bulsa bel ki sevinirdi.

Bir eczacı reçetede yazılı ilâcı yaptım diye, bir terzi elbise diktim diye sevinir mi?

E öyleyse komiser Kemal neden bayıldı? Besbelli korkudan. Maktulü kolaycacık bulan polisimiz, katil yakalamaya hiç alışmamış da..

ÇANLAR KİMİN İÇİN ÇALIYOR?

Telefonun zili öttü. Vahdet Gültekin açtı. Sonra karısına uzattı:

— Terzin, dedi, seni arıyor...

Karısı dinledi. Sonra telefonu Vahdet'e uzattı:

— Beni değil, seni arıyor: para istedi...

— Aklına fena bir şey gelmesin... Vallahi, billâhi hırsızım!...

HAYIR DUA

Rahmetli Hâzım, Aynaroz Kadısını oynuyordu. Sahne kıyafetiyle kuliste dolaşırken küçük bir kız çocuğu:

— Aman imam efendi, dedi, ne olur benim için bir dua eder misiniz?

Hâzım şaşırdı:

— Kızım, ben sahici imam değilim... dedi. Kız düşündü:

— Öyleyse bebeğimi getireyim de ona dua edin...

○

TAKVİM

— Üzerinde güzel kadınları olan bir resimli takvim istiyorum...

— Her gün birini kullanacağıma göre, 365 yaprak olandan verin...

— ?...

○

ÇARESİ

Genç yazar, doktora gelmişti:

— Her gece saat bire kadar yazıyorum . Ondan sonra uykum kaçıyor. Ne yapsam acaba? diye dert yandı. Doktor:

— Kolay, dedi. Bir de o saate kadar yazdıklarınızı okuyun, bakalım nasıl gelecek...

Kadillak Nerde?..

Gençliğin hızıyla eski demlerde,
Attığım perende, o taklak nerde?
Canbazlık edemem şimdi her yerde,
Kapımda bekleyen Kadillak nerde?

Eski şeflerimle hesap keseli,
Demokrat oldum da doğrulttum beli.
Gurupta muhalif rüzgar eseli,
Kapımda bekleyen Kadillak nerde?

Kadillak markalı nazlı sevgilim,
Ah! Ey benim makam otomobilim!
Afvet eğer hata etmişse dilim,
Kapımda bekleyen Kadillak nerde?

Canın istiyorsa hızlı gidersin,
Kadınlı, erkekli, kızlı gidersin,
Yâr varsa yanında nazlı gidersin,
Kapımda bekleyen Kadillak nerde?

Ardında kırmızı plâkası var,
Çünkü, zatım ile alâkası var.
Polis selâm durur fiyakası var,
Kapımda bekleyen Kadillak nerde?

Gözümden akanlar yaş ile benzin,
Koyardım depoya vereydi izin,
Bilseniz, durumum ne kadar hazin,
Kapımda bekleyen Kadillak nerde?

Falan - Filân

HEPSİ DÂHİL

Uludağ'a kayak için gideceklerdi. Lâkin hiçbir işle kendi başına uğraşmaktan hoşlanmadığı için bir seyahat acentesine gitti. Gişedeki kıza maksadını anlattı. Kız:

— Beş yüz lira verirseniz, size iki haftalık bir seyahat sağlarız... dedi.

— Bütün masraflar dahil mi?

— Tabii, dedi kız. Vapur, otomobil, kayak, hastahane... hepsi!

○

NESİNE?

Adamın karısı dul kalmıştı. Rahmetli kocasının arkadaşlarından biri. münasip lisanla bunu karısına haber vermeği üzerine aldı ve hiç gitmediği evlerine gitti:

— Dul bayan Çetinkoç siz misiniz? dedi. Kadın:

— Hayır, ben sadece bayan Çetinkoç'um... diye betelendi. Bunun üzerine beriki sordu:

— Sahi mi? Nesine bahse girersiniz?

GAZETE

100 LİRA YATIRANA 16 KATLI APARTMAN AT BANK

Havanın muhalefeti Yüzünden

Amerika'da, hekim kimler, vazıı kanun v şekküllerle birçok aile laştıkları düşündürücü cü meselelerden biri "lâ mahsulü,, çocukların i kanuni durumlarıdır. M te bu vaziyette binler hattâ yetişkin genç va

Bunlar "gayri meşru lar? Kanun nazarında zina suçlusu veya tecc banı sayılabilirler mi rular henüz cevaplandı tır.

Şikago Ali Mahken gıcı Gibson E. Gorman bir müddet evvel tefh bir hükümle meseleye bakımdan yeni bir veçh tir. Kararın esası şudu annenin hayat arkı başka bir kimseden ge ilkahla peyda edildiği gayri meşrudur.

Yargıç, annenin erk arkadaşının böyle bir ye rıza göstermiş olm kılmaksızın, ilkahın

a şiddet kul- ya passif mu- ınulmasının a- ıanları cevap- ıchester Guar- devam ediyor: ıış derin bir ıyor. Manevi a diyecek bir- ıkat bu iman- etinin bakiye- za belki de dir; zira fillen münist hükü- yaşamanın iş- ıammül edebi- r iman nâdir ıaç kişide böy- ı zihin kudreti ikna için kul- rn engizisyon

vapurlar işlemedi

ailesiyle birlikte İsviçre'ye istirahate gitmektedir. Resimde Arbenz ailesi Paris'te istasyonda İsviçre'ye hareket etmeden önce görülüyorlar

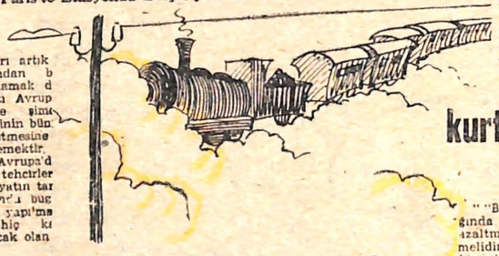

metodları artık tir. Bundan b kullanmamak d nın Batı Avrup idaresine şim Cemiyetinin bün parça etmesine mek demektir. Batı Avrupa'd toptan tehcirler tüel hayatın tar si yanında bug rupa'ya yapılma amelo hiç ka koruyacak olan

kaza ile kayan 5 kişi yaralandı

kurtarılamayıp öldü

"Bu hidrojen bombası çağında Britanya'nın silâhlarını azaltmasına müsaade edilmemelidir. Zafiyet politikası takip etiğimiz takdirde memleketimize felâket dâvet etmiş olacağımız muhakkaktır..

milletin iki çeşit harbe hazırlanması gerektiğini belirtmiştir; toptan atom harbi ile dünyanın herhangi bir bölgesine mahallî sızmalar.

Sir Thomas şöyle devam etmiştir; "Nihayet batı son derece muhtaç bulunduğu

mahmuzlar bazan o kadar isabetli ve kuvvetli oluyordu ki, horozlardan bunu yiyen yere yıkılıyordu. Dövüş, genç horozlar için bir saat, yaşlılar için iki veya üç saat sürüyordu. Bu müddet zarfında dövüşü terkeden horoz mağlup addediliyor-

Trenler kara saplandı

Öldürülen dikkate şa rüşmeye dair polise gelip ifade verdi

"Bu şekilde bir korunma, pek haklı olarak, İngiliz ve Amerikan hükümetlerinin politikalarının esaslarından bıkan Eisenhower'in kongreye verdiği yıllık mesajın esasını da bu teşkil ediyordu. Başkan Eisenhower bugünkü mücadelenin insanoğluna münferid insan olarak hürmet eden bir cemiyet ile insanı ruhsuz bir makine gözü ile gören bir cemiyet şekli arasında olduğunu belirtmekle savaşın hakiki mahiyetini belirtmiştir. İhtarı ifade ba-

BURSADA

Bursaya ile kar-

Sabahakarşıyagdı

ANKARADA...

kımından fazla kesin olsa bile hararetli ve ciddî idi. Komünistlerin askerî kudreti ve ihtirası hakkında Başkan Eisenhower şöyle demiştir: "Hepimiz de Sovyet komünistlerinin devamlı bir şekilde askerî kuvvete güvenmekte olduklarını, silâhlarının kudretini, realist bir silâhsızlanmaya mukavemet ettiklerini ve hudutlarında bulunan hür milletlere tahakküm etmek veya onları yıldırmak için sarfetmekte oldukları gayretleri biliyoruz.,,

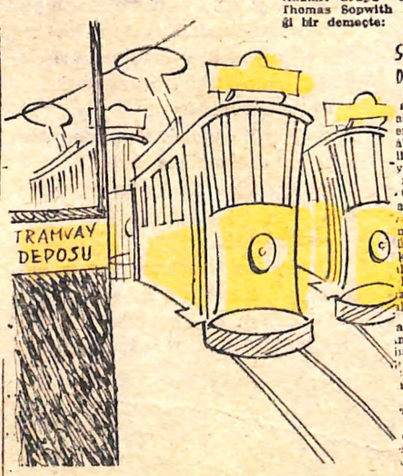

Tramvaylar depoda kaldı

KONYADA

Hawker Siddeley Uçak Fabrikaları Grupu Başkanı Sir Thomas Sopwith dün verdiği bir demeçte:

SAMSUNDA KIŞ

sona ermiş- aşka şiddet emek Rusya- a'yı işgal ve ilki Avrupa yesini param- müsaade et- O takdirde a yapılacak ve entelek- n bir tasfiye- ün Doğu Av- kta olan mu lacaktır. Bizi hayatî vasıta ı ve silâhla- ık azmidir...

a Başkan Ei- merikan Kon- ını ela alan değişmeye en yaz istik- ı zamanı gi- alınmıştır. amandan be- olduğu bir eni tip uçak en vazgeçe- klardan kül-

kıyordu. Ara sıra, horozun biri ötekinin bir anda üzerine sıçrıyarak horoz meraklılarının "tokat,, tabir

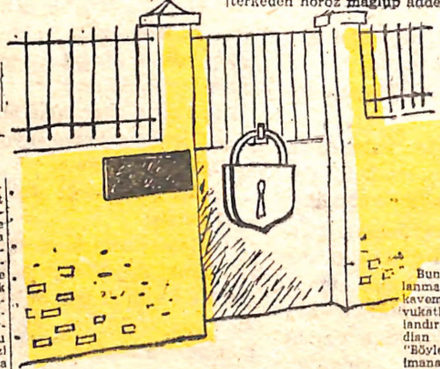

Bundan sonı lanmasının ve kavemette bul vukatlığını yaı landıran Ma dian şöyle "Böyle bir gö imana dayan bakımdan bun şey yoktur. Fa la Batı Cemiy lerini muhafa mümkün değil hasım bir ko met altında koncelerine tal lecek derin bi bir şeydir. Birl le bir iman ve mevcuttur ve lanılan mude

Mektepler bir hafta tatil edildi

abrikalar Grupunun Lon- ra'da yaptığı yıllık toplantı- da konuşan Sir Thomas hava stratejisi bakımından ikiz bir millî politika takip edilmesini istemiştir. Bu meyanda güdümlü mermilerle sesten süratli uçaklar bakımından kaydedilen terakki üzerinde duran Sir Thomas

— Gel de muhalefeti iste!...

CİNAYET SORUŞTURMASI

SAAT dokuzda deponun kapısını kapalı buldular. Gece bekçisi Mevlût yine anbardaki çuvalların üzerinde uyumuş kalmış olacaktı. Memurlar, gündüzleri masalarına dayanıp, gece bekçisi de geceleri çuvallara yaslanıp uyurlardı. Bütün memurlar kapıda birikmişlerdi. İçlerinden biri:

— Saat onbir oluyor, nerede ise müdür gelir, dedi.

Kapıyı tekmelediler, vurdular, bağırdılar, ses yok...

Beşinci kümeden Mevlânekapı kulübünün üçüncü takımında yedek santfor sporcu bir genç memur, iki yaşlı memurun sırtına binerek helâ penceresinden içeri girdi. Bir kaç dakika sonra da içerden tüyler ürpertici acı bir feryat duyuldu. Kapıyı kırıp içeri girdikleri zaman, zavallı gece bekçisi Mevlût'u sırtında pijamasiyle, yerde kan içinde cansız buldular. Karakol, telefon, polis...

Kasa kırılmış, içi boşaltılmıştı. Cinayet masası memurları, tecrübeli kriminologlar, usta polis hafiyeleri, müfettişler cinayet yerine gelmişlerdi.

Cinayet işlerinde yetkili bir uzman, öteki memurlara;

— Evvelâ adamın ölüp ölmediğini tesbit etmek lâzım, dedi.

Cesedi muayene eden Adlî tabip:

— Kalp durmuş, dedi, yalnız cinayetten evvel mi durmuş, sonra mı, yoksa cinayet sırasında mı durmuş, bunu anlamak için cesedi Morga kaldırmak lâzım.

Cinayet masası şefi, deponun memurlarına:

— Ne diye cinayetten evvel telefon etmediniz? diye sordu.

— Telefon etseydik, cinayeti önliyebilir miydiniz?

— Hiç olmazsa bir vatandaşın daha ifadesini almış olurduk. Yazık!.. İfadesini almadan kurtuldu.

Tecrübeli müfettiş, kaşının birini eski sekiz sayısı gibi yukarıya kaldırdı. Elindeki birinci sigara izmaritini yere atıp, ayağı ile ezdi. Sonra, tahkikattan tahkikata zihni açılsın diye kullandığı piposunu yaktı. Piposunu ağzının sol kenarına iliştirerek:

— Gece bekçisinin öldüğünde en ufak şüphemiz yok, dedi. Şimdi mesele, adamın ecel ile mi öldüğünü, intihar mı ettiğini, yoksa bir cinayete mi kurban gittiğini anlamak.

İstikbalinden büyük ümit beslenen genç bir memur;

— Eceli ile ölmediği muhakkak, dedi.

— Nereden anladın?

— Eceli ile ölmüş olsaydı, polis çağırmazlardı.

Tecrübeli müfettiş: «Biz neler gördük» gibilerden güldü:

— Bunlara güvenilmez, dedi, ifadelerini almıyalım diye bazıları eceliyle ölmüş gibi numara yaparlar.

Cesedin yanında, kanlı bir keser, bir büyük çekiç duruyordu. Kasayı kırdıkları kerpeten, varyoz, demir mil de ortadaydı.

Şef:

— Doktor, dedi, bu adamın neden öldüğünü siz anlıyabilirsiniz.

Doktor:

— Rontgen muayenesi yapmadan bir şey söyliyemem, dedi. Sektei kalpten de ölmüş olabilir, apan disitten de ölmüş olabilir. Hattâ son zamanlarda doktorları zor durumda bırakmak için, ortada hiç bir ciddî sebep yokken, ölenler bile oluyor.

Müfettiş:

— Katili görmeden bir şey söyleyemez, dedi. Meseleyi yalnız katil aydınlatabilir.

— Ne biçim ahlâksız katiller var? İnsan bir cinayeti işleyince, erkek gibi ortaya çıkar.

— Hiç olmazsa bir iz bırakır.

— İz dediniz de aklıma geldi, bekçi intihar etmeden önce mektup falan bırakmış mı?

Depo memurlarından biri:

— Okuması yazması yoktu, dedi.

Başka bir memur:

— Her gün gazete alıyordu, dedi.

Müfettiş:

— Gazete alması okuma bildiğine alâmet değildir, dedi. Bizim gazeteler okumak için değil, seyretmek içindir. Bizim evden de her gün gazete alırlar.

Ceset Morga kaldırıldı. Suç âletleri de Emniyet müdürlüğüne götürüldü.

Yapılan mikroskopik muayenede kırılan kasada ve suç âletlerinde parmak izleri görüldü.

Parmak izi olduktan sonra, artık suçluyu yakalamak polis için beş, on senelik bir iş sayılırdı.

Morğdan gelen raporda, bekçinin bir cinayete kurban gittiği, başına ağır bir cisimle on yedi kere vurularak öldürüldüğü kesin olarak bildiriliyordu. Morğdan gelen bu rapor üzerine müfettiş:

— Maktul çok sabırlı adammış, dedi, insan böyle bir demokrasi devrinde başına on yeri kere vurulunca kadar bekler mi?

Şef:

— Maktulün başına vurulan on yedi darbe gösteriyor ki, katil mutlaka ya trampetçi, ya da davulcu dur, dedi.

İlk ipucu yakalanmıştı. Ne kadar davulcu ve trampetçi varsa, hepsinin parmak izleri alındı. Sonra piyanistlerin ve daktiloların parmak izleri alındı. Fakat hiç biri maalesef kasadaki ve suç âletlerindeki parmak izlerini tutmuyordu.

Polis hafiyesi:

— Katili bulmak için, cinayetin sebebini anlamalıyız, dedi.

— Mutlaka bir kadın parmağı dır.

— Şüphesiz.

Öldürülen bekçinin karısı sorgusunda, kocasının sık sık:

— Ölsem de kurtulsam artık! dediğini söyledi. Bir memur:

— Bu bir şey ifade etmez, dedi, Bu zamanda herkesin arzusu bu.

Kadına:

— Kocan zanpara bir adam mıydı? diye soruldu.

Maktulün karısı:

— Bana karşı bir zanparalığını görmedim, dedi, geceleri depoyu beklerdi, gündüzleri hamallık ederdi fukara. Zanparalığa nereden vakit bulacak?

Maktulün uzak yakın bütün akrabalarının, tanıdıklarının parmak izleri alındı. Bu sırada yeni bir delil ortaya çıktı. Yapılan mikroskop muayenesinde keserde kan izi görülmüştü. Bütün kasapların, ciğercilerin, kan tahlili yapan kimyagerlerin, kan bankası memurlarının, kanla ilgili herkesin parmak izi alındı.

Şef fena halde kızdı:

— Şu parmak izini de nereden icat etmişler? Parmak izi olmasa, şimdiye kadar kaç katil bulmuştuk...

— Katili teslim edene bin lira verilecek diye ilân versek, kaç kişi katiliz diye gelirdi.

— Anti demokratik devirde olsa belki... Şimdi bu hayat pahalılığında hiç kimse bin liraya katil olmak istemez.

Tahkikat durmadan derinleştiriliyor ve durmadan katil bulunamıyordu. Suç âletleri mikroskopik muayeneye tâbi tutulmuş, âletlerin üzerinde zeytin zerresi, gres yağı damlası, ve bir kıl bulunmuştu. Bu yüzden bütün zeytinciler, zeytinyağcılar, zeytin satanlar, zeytin yiyenler, gres yağı ile ilgisi olanlar, vücudunda kıl olanlar ve olmıyanların parmak izleri alınmıştı... Müfettiş:

— İstanbulun nüfusu ne kadar? Diye sordu.

Şef:

— Bir milyon sekiz yüüz onyedi bin üçyüz kırk bir, dedi.

— Biz ne kadar parmak izi aldık?

— Bir milyon sekiz yüz on yedi bin üçyüz kırk.

— Demek nüfusun tamamlanmasına bir kişi eksik.

Piposundan derin bir nefes çekip öksürdükten sonra:

— Katili buldum, dedi, o eksik bir kişi de işte bu öldürülen bekçi. Alın şunun parmak izini!

Gerçekten de kasanın üzerindeki parmak izleri maktulün parmak izleriydi.

— Cinayeti bekçi işlemiştir. Maktul ayni zamanda katildir. Katil de maktuldür.

— Acaba neden bu cinayeti işledi?

— Gayet basit... Kasayı kırdı. Paraları çaldı. Sonra anlaşılmasın diye, polisi şaşırtmak için kendisini öldürdü. Tahkikatı yanlış yola götürmek için...

Mesele aydınlanmıştı. Fakat ortalık kararmıştı. Şef kalktı, elektrik düğmesini çevirdi.

B. E. N.

SOĞUK DALGASI!..

(Tonguç Yaşar)

BEKTAŞİ FIKRALARI Müsabakası

AMMA DA ÇOKMUŞ!

Bektaşi canlarından biri bir gün Uzunçarşıdan yukarı çıkarken, çarşı dükkânlarındaki gençler babaya takılmak isterler. İçlerinden biri:

— Baba!

Diye seslenir. Baba dönüp bakar. Çapkın:

— Affedersiniz, birisine benzettim, der.

Arkadan bir diğeri ayni şekilde bağırır ve yine birisine benzettiğini söyler. Böylece bir kaç defa bu olayın tekerrüründen Baba işi çakar ve çarşının üst başına kadar çıktıktan sonra geri dönerek «P» ile paşlayan kötü bir zözü avazı çıktığı kadar bağırır.

— Ulan P... leeer!..

Bütün çarşı halkı dükkâslarından dışarı fırlayınca Baba etrafına bakar ve:

— Amma da çokmuş haaa!..

Der, çeker gider.

ALPTEKİN KÜÇÜKÇELEN
P. K.No. 29
AFYON

○

YUMUŞAYAN ERİK

Ramazan günü, yolda giden bir adam, Bektaşinin bir şey yediğini görünce:

— Müslüman olan oruç yer mi? Hiç utanmaz mısın?

Diye çıkışmış.

Bektaşi:

— Ben oruçluyum!

Cevabını vermiş.

— Peki, ya o avurdundaki nedir?

Bektaşi gülmüş:

— Erik be erenler, demiş. İftara kadar yumuşasın diye ağzıma aldım...

SELÂHATTİN ESKİN
Pirinç Hattanesi tamir atelyesi
No. 5498 - Kırıkkale

○

CENNET

Bir harp sırasında Bektaşi dedesi «Şem'ullah da asker edilmişti. İltihak ettiği bölükle cepheye sevk edilen Şem'ullah bir kaç arkadaşı ile beraber keşif koluna çıkarılmıştı.

Onun bu tehlikeli işten memnun kalmadığını anlıyan arkadaşları: «Fena mı? Ölürsek şehit olur cennete gideriz!» diye kendisiyle alay ediyorlardı.

Birden fundalıklar arasına gizlenmiş bir düşman erinin şiddetli makinalı tüfenk ateşiyle karşılaştılar. Derhal kendisini sağ ilerisindeki bir çukura atan Şem'ullah, bir kurşunla düşman erini öldürdü. Fakat ne yazık ki, arkadaşları da şehit olmuşlardı. Öldürdüğü düşmandan aldığı makineli tüfekle bir

İSTANBULDA SOĞUKTAN BİR KİŞİ DONDU.. (Gazeteler)

TEKZİP!..

(Nehar Tüblek)

lıkte yalnız olarak bölüğe dönen Şem'ullah'a komutan sordu:

— Arkadaşların nerede?

Soğukkanlılığını muhafaza eden Dede, hemen şu cevabı verdi:

— Komutanım, dost ve düşman hepsi «cennet!» diye koştular ve öldüler, bilmiyorum şimdi neredeler!..

CEVHER ENGÜREL
Ankara Kız lisesi 4. C. No. 2692

○

YA BÖYLE OLURSA!..

Vaktiyle boğazına düşkün bir kadıyı ziyarete davet ederler. Sofraya bir sahan keşkek gelir. Keşkeğin orta yerindeki sıcak tereyağı Kadı'nın oburluk damarlarını oynatır, kaşığı eline alır, yağı kendi önüne aktararak haziruna:

— Efendim, der, bizim meslek oldukça güç ve üzücüdür, fakat biiznillah nasıl dâva olursa olsun (Kaşığı ile yağı biraz daha çekerek) şöyle bıçak gibi keser atarız.

Orada hazır bulunan Bektaşinin biri Kadının bu kurnazlığını anlayıp:

— Fakat efendi hazretleri, der, her dâva bir olmaz, bazısı da (elin deki kaşığı ile keşkeği karıştırarak) böyle Arap saçı gibi karma karışık olursa, altından zor kalkarsın.

MUAMMER AYAYDIN
Kırıkkale lisesi talebelerinden
No. 977 - Kırıkkale

○

ELİ DARDA

Derviş Mehmet hamama gitmiş. Çıkacağı esnada parası olmadığının farkına varmış. Dua etmiş:

— Yarabbi, demiş. Ya bana on para ihsan et. yahut da şu hamam yıkılsın, ben de kaçayım. Tesadüf bu ya, zaten eski, harap olan hamam, bir sarsıntıyla yıkılmış. Derviş Mehmet kaçmış, doğru camiye gitmiş. Camide vecdile dua eden ve Allahtan çeşitli nimetler, servetler isteyen bir adama:

— Aman ahbap demiş, beyhude Allaha yalvarıp durma. Şu günler de eli o kadar dar ki; bana on para vermedi de herifin koca hamamını yıktı.

REŞAT ÇİVİCİOĞLU
Kayseri Sıhhat Müdürlüğünde memur

○

KENDİ KARİKATÜRÜNÜZÜ TANIDINIZ MI?

İKİ İSTANBULLU!

Spor Kongresi

★ BİR PERDELİK SKEÇ ★

(Vak'a Ankarada geçer. Dekor, bir vilâyet sinemasının manzarasından farksız. Kostümler gelişi güzeldir. Dört gün süren temsilde kalabalık gitgide azalır. Nihayet kaybolur.)

Başkan — Toplantıyı açıyorum. Müzakere mevzuumuz, sporumuza bugünkü demokratik şartların güneşi altında yeni bir veçhe ve istikamet vermektir.

Muslih **(Galatasaray delegesi)** — Biz «Güneş» in acısını çok çektik, biliriz.

Dr. Rasim Adasal — Ohi!.. Boyle psikoterapiye mugayir muzadeleleri buyuk ustadim Aristo menetmistir. Bakiniz czennet mekân Froyd ne demis: «Sipor, anasinin karninda oryenilir!..» Biz, bûgûne kadar eeger siporun manasini kavramamissak, ekmeklerin duzelmesina asla imkân yoktur. Burhan efendi haksizdir. Red ederim. Kirmizilar, sarilar, mavrolar devrini yasamiyazayiz!..

Sadri Usuoğlu — Sözünü geri al!

Rasim Adasal — Angisi sozu?

Sadri — Mavro dedin!

Rasim Adasal — Yasena denipa!

Mazhar Hoca — Muhterem hazirun!.. Bendeniz Bingazide Kolağası iken, bir spor kalkınmasını derpiş etmiş, ve muhtelif plânlar, haritalar, grafikler, istatistikler, koz moğrafyalar, müsellesat, tapu kadastro ihzarında bulunmuştum.. Sizleri sıkmazsam, işte beraberimde olan bu eserlerimi birer birer arz ve izah ederim... İskajarak muharebesi, Çuşima hezimeti neden olmuştur? İşte efendiler, bugün dâvamız budur!

Öğretmenler adına Muhtar — Baylar!.. Mevzuumuz malûm. Dertler deşilmelidir. Bizler tasarladığımız çarei milliyi açıklıyacağız (Bu sırada herkes kulak kesilmiştir.) Efendim, bütün bu başımıza gelenlere, bir tek kişi sebep oldu: Eski Umum müdür Vildan Âşır! Hazretin rakıya su katmadığı bir hakikattır. Gençlik yazın İstanbulun kumlu, güneşli, kurak topraklarında kavrulurken, bu zat Barajda muhasebecisi ile Olimpos gazozu içmiştir efendiler!..

(Şiddetli alkışlar... Bravolar, nur ıl sesleri....)

Olimpiyatlarda aslan güreşçilerimiz vatan millet endişesiyle her gün kilo düşerlerken, mumaileyh evinde iki pirzolayı birden midesine indirmekten çekinmemiştir.

Doktor Tarık Tözerengin — Ben futbol işlerimizi tenkit edeceğim. Fakat sakın bugünkü Hasan Polat kabinesini zannetmeyin. Hedefim mazîdir!..

Refik Osman Top — Geçmişe mazi, yenişe kuzi!..

Tarık devamla — Bu efendiler, Afganistan, Mısır, İran gibi Müslüman kardeşlerimizi mağlûp edip başka dinden olanlara yenilmemize sebep olmuşlardır. Aksi olmalı idi. Bu hususta Kısası Enbiya der ki:

«Lâ tefekkürü finnetice bi temennihi tealâ»!.. Yani müslümanın müslümanı alt etmesi mekruhtur demektir.

Burhan Felek — Efendim, maruzatıma Nasrettin Hocanın bir fıkrasiyle başlıyacağım. Evvelâ özür dilerim. Biraz dekoltedir de... Hoca merhum, gerdeğe girdiği akşam bakmış yatakta bir kundaklı çocuk viyaklamakta... Hatuna: «Bu nedir?» diye sormuş. Karı: «Emanettir, komşu bıraktı» demiş. Gel zaman, git zaman, Hocanın komşu kadından bir çocuğu peydahlanmış. Buna fena halde hiddetlenen karısı: «Efendi!.. Ne yaptın?» diye sorunca, Hoca merhum: «Ne yapacağım?.. Emaneti yerine verdim!» demiş. İşte efendiler, güzelim İdman cemiyetleri ittifakı zamanında sporumuzu kendisine emanet ettiğimiz eller artık bunu yine bize iade etmelidirler.

(Devam!.. Devam! Bir fıkra daha isteriz sesleri).

Bu teşkilât yıkılmalıdır efendiler. Beden Terbiyesi öğretmen sporcu gençler yetiştirememişse, istişare heyeti muvaffakiyetli bir iş görememişse, bazı şampiyonlar barların, şu bu evlerin kapılarını aşındırmışsa, Fenerbahçe Markoş'tan istifade edememişse, bütün bunlardan eski U. Müdür Vildan Âşır şahsen mesuldür!

Celâl Dinçer (Emekli yakışıklılardan) — Ah!.. Ah!.. Oh!.. Oh!.. Vah!.. Vah!.. Nerelerdesin Paşacığım? Başını kaldır da bugünleri gör. Bak, zaman-ı idarendeki o caanım teşkilât ne hale geldi?.. Mükellef evlâtların seni asla unutmıyacaklardır Cemil Taner hazretleri!..

(Herkes şimdiki U. Müdür Faik Binal'a bakar.)

Faik Binal — Bana göre hava hoş... Ben değilim... Beni alâkadar etmez. Bir kusur mevcutsa, federasyonlarda ve kulüplerdedir. Biz vazifemizi yapıyoruz. Seyahatlere daima iştirak ediyoruz. Daha ne yapalım yani?..

Bir delege — Bizim derdimiz büyüktür. Biricik sahamızın penaltı noktasında devedikeni çıktı, teşkilâta on defadır tezkere yazıyoruz, hâlâ bir çare bulamadılar, hâlâ, hâlâ, hâlâââ...

(Perde iner)

YAZMASI SİZDEN, ÇİZMESİ BİZDEN

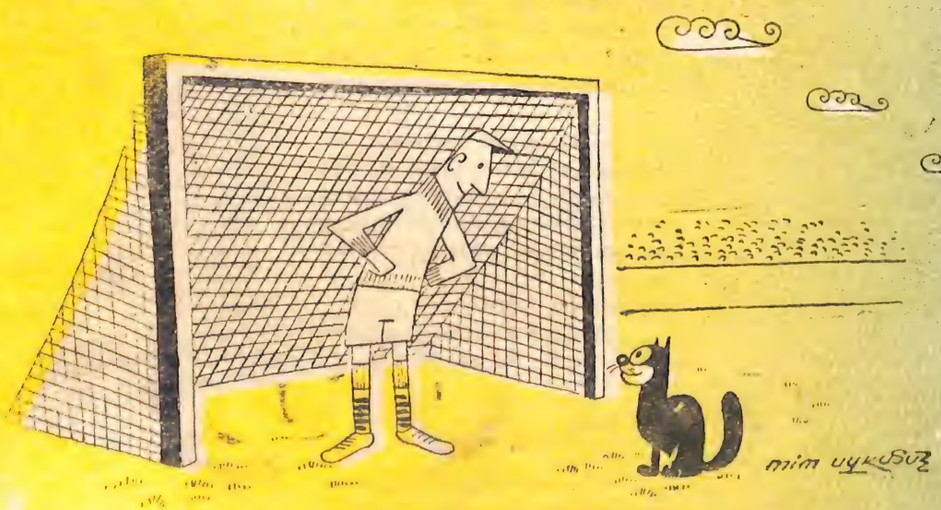

Kedi — Aramızda ne fark var?..
Kaleci — Sen tuttuğunu yersin, ben tutamadığımı...
Yazan: Cahit Erdoğan (Lütfen adresinizi gönderin) Çizen: Mustafa Uykusuz

Prof. Şaban Lûgati

— B —

Baba = Emekli futbolcu
Babayani = Spor idareciliğimiz
Babıâli = Sporcu Darülâcezesi
Bacanak = Tarık Bilgin - Feridun Kılıç
Bacı = Ömer Besim
Bağdaş = Kale arkasında fotoğrafçılık
Bahçe = Saha (Ayva bahçesi: futbol sahası).
Bahçıvan = Şazi Tezcan
Bahşiş = Basın toplantıları
Bakalorya = Transfer (Asıl bak - al - oraya'dır).
Bakaya = B takımı
Bakkal = Stad büfesi
Bal = Kulüp idareciliği (Bal tutan parmak yalar sözü buradan gelir)
Balçık = Mithatpaşa sahası
Balina = Normal hakem tipi.

Yazan: Kaptan-ı Derya ALİ KÂHYA

BİLMEM NE ADASI

Çizen: NEHAR TÜBLEK

İMTİHAN DEVAM EDİYOR..

(Devamı var)

SANA GÜVENİYORUM DOSTUM...

ROBERT Loufias, telefonu açtı. Karısının sesiydi bu. Diyordu ki:

— Aman şekerim, yemeğe gelme sakın. Çünkü biraz rahatsızdım. Hâlâ da başım ağrıyor. İstediğin o güzel şeyleri hazırlıyamadım...

Robert, şefkatle telefona baktı:

— Ah sen ne cici kadınsın. Neleri düşünüyorsun bak! Ben de geçen senenin hâlâ tamamlanmamış blânçosunu bitirmek için geç vakitlere kadar yazıhanede çalışacak tım da seni bekletir miyim diye üzülüyordum. Mademki böyle, sana geçmiş olsun... Ben nasıl olsa bir Boulevard lokantasında nefsimi körletirim. Üzme tatlı canını...

Gürültülü bir öpücükle telefonu kapadı. Tatlı tatlı gerindi. Ohhh, Paris... Canım Paris... Eğlenmesini bilen insanlar için ne güzel yerdir. Robert Loufias, banliyoda oturmakla ne kadar isabet ettiğini şimdi daha iyi anlıyordu. Ticaretle meşguldü. İşi, çoğu zaman geç vakitlere kadar yazıhanesinde kalmasına sebep oluyordu. Eve gitmesi hata. Şimdi, sarışın güzel Madeleine'le düşüp kalkıyordu. Bu akşam da randevusu vardı zaten. Karısı, Genéviève, iyi insandı. Güzeldi ama, on yıllık evliydiler. Bu mazeret kâfi değil miydi yani?

Robert, her şeyi, her fantazisini, arzusunu temin ettiği için, Genéviève de ona besbelli müsamaha ediyordu. Ah şu Madeleine... Ne kadındı kâfir. Daha da on dokuz yaşındaydı, ancak.

Birdenbire Robert'in aklına bir şey geldi: ya Genéviève pek hasta ise kendisine bir şey söylemediyse? Bu fikir, adamı çileden çıkardı: Karısını aldatırken bile, onun sıhhatte ve emniyette olmasını bilmek ne de olsa daha zevk verici bir şey di. Halbuki hastayken, ihtimal fazlaca hastayken, işin tadı kaçacak, araya vicdan azapları filân girerek gecesini cehenneme çevirecekti. Bu işin tek bir hal şekli vardı: Lâhzada pardesüsünü, şapkasını kaptı. Doğru arabasına atladı. Kırk beş dakika sonra evindeydi. Yavaşça kapıyı anahtarla açtı, girdi. Karısı sahiden de erkenden yatıp uyumuştu. Lâkin... Evet, gördüğü manzara, Robert'in yüreğini oynattı: Genéviève'in yüzü morarmış gibiydi. Adeta bir apopleksi veya nefes darlığı, zehirlenme alâmetleri gibi bir şey. Hemen saatine bakıp nabzını dinledi. Zayıf atıyordu. Muhakkak intihara teşebbüs etmişti karısı. Bu fikir, Rober'in iş adamı tarafını harekete geçirdi. Derhal çıktı, arabasına atladı. Doktor Festrolle'e uğradı:

— Aman doktorcuğum, dedi. Hemen atla, bize kadar git. Karım galiba bir kriz geçirmiş. Derhal muayene edip tedbir alman lâzım. Ben Paris'e dönmeğe mecburum. Sana güveniyorum dostum.....

Bu işi de yaptıktan sonra, Madeleine'le buluşmak üzere, rahat bir iş adamı sıfatiyle küçük Citroenini asfaltta sürmeğe başladı.

Gerçekten de o gece, rahat bir gönülle, Robert Louhias, nefis saatler yaşadı. Sevgilisinin kollarında her bakımdan kendini mes'ut hissetti. Ertesi sabah da, erkenden yine evine döndü. Öyle ki, geldiği zaman, karısı henüz uyanmamıştı. Gecenin yorgunluğundan bitap düşmüş gibi yatıyordu. Yüzü, dinlenmiş olduğundan, pespembeydi ama, gözlerinin altı morarmış, çürümüştü... Robert:

— Zavallı, diye söylendi. Herhalde hastalık yormuş olacak onu... Acaba durumu nedir?

Sonra seslendi:

— Genévievè... Ben geldim. Uyan artık...

Genç kadın, rüyasının bozulmasını istemiyormuş gibi, tatlı tatlı gerinerek uyandı.

— A... Yeni mi geliyorsun? diye sordu.

— Hayır. Gece merak edip geldim, ama doktoru yollayıp tekrar döndüm...

— Sahi, doktor söylemişti... Nasıl, bâri işlerin yolunda mıydı?

— Evet. Ya sen nasılsın?

— İyiyim. Ne var?

— Doktor söylemedi mi?

— Yoo... Sen eve yollamışsın, benimle meşgul olsun diye... O da oldu...

— Nasıl odu?

— Bir genç adam, gece yarısı yalnız bir evli kadınla nasıl meşgul olursa öyle... Doğrusu hiç şikâyetçi değilim. Fostrolle çok nazik ve sahiden erkek adam! Pek memnun kaldım ziyaretinden. Senin hareketine bir mâna veremedi ama...

— Peki, ya yüzünde geceki morartı neydi?

Genéviève bir kahkaha attı:

— Yatarken sürdüğüm renkli gece kremi ayol!..

— Marius Petouls —

Mizahî Bilmece

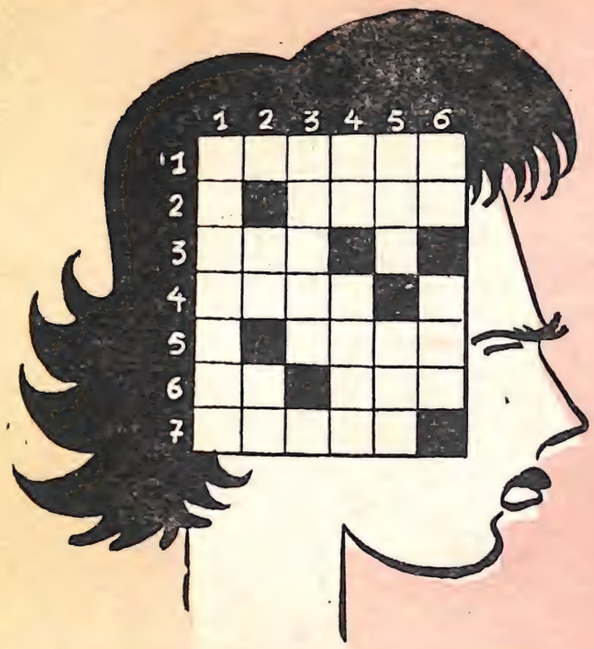

SOLDAN SAĞA:

1 — Perdesinde korkunç bir facia gösterilirken locasında arasıra cazip bir aşk piyesi temsil edilen yer.

2 — Sonuna bir (V) harfi daha eklerseniz her çeşit avcının kolladığı bir şey çıkar.

— Eskilerin bahtiyor bir hastalık, yenilerin (enayilik) diye tarif ettikleri hal!

3 — Yedek parça dükkânlarının ve çarşıdan alış veriştен dönen kimselerin perişan halı.

— Başına bir A harfi ilâve ederseniz hepimizin bugünlerde tekrarladığı tek heceli çığlık olur.

4 — Okunsun diye asıldığı şehir duvarlarının güzellerini çirkinleştiren, çirkinlerini güzelleştiren rek lâm vasıtası.

— Sonuna bir A harfi ekleyip iki defa okursanız çocukların acıkınca tekrarladıkları söz aklınıza gelir.

5 — Başına bir O harfi ilâve ederseniz, pazar günü sinema gişelerinden bilet alabilenlerin ağzından duyulan ferahlık sesi çıkar.

— Milyonlarca insanın uzaktan, Hanı ile meşhur bir adamın çok yakından tanıdığı yeryüzü yıldızlarından biri.

6 — Kiracılara otuz saat kadar kısa, memurlara otuz yıl kadar uzun gelen zaman süre.

— Hamdinin meşhur ettiği hayvan!

7 — İlk harfini atıp yerine P koyarsanız, pirincin fiyatı 250 ye çıkmadan önce de «Her zaman pilâv yemez» dediğimiz adamın adı çıkar. Bu sakallının iskambil kâğıtlarında da itibarlı bir mevkii vardır.

YUKARIDAN AŞAĞI:

1 — Yakında Akbabada başlıyacak bir romanın erkek kızı.

2 — Sonuna T harfi eklersek, kervan geçerken üreyen bir hayvanın adı olur.

— Dar gelirlilerin sık sık adını tekrarladıkları bir Karadeniz şehri...

— Öyle mi, mânasına gelir, kuru tehdit ve hayret ifadesi de sayılır...

3 — Çıkarttığı kitapları tane ile okutamayınca, okka ile okutan adam.

4 — Eskiden kaşık düşmanı, kör oğlu, avrat dediğimiz hatun kişi.

— Hastaların doktorlardan bekledikleri...

5 — Soğukta kesilir, her yere çakılır, âdi demirden yapılır fakat bize altın fiyatile satılır nesne...

— Zeki Müren'in arasıra kullandığı bir nevi ses...

6 — İnatçının kara için dediği şeydir. Sevdiğiniz bir gazetenin, bir nehrin, bir denizin, bir bankanın ilk hecesidir.

— Kabzımalların altın dağı.

S. M. Y.

ZAMANE

Mürüvvet, orta halli, hattâ fakir denebilecek bir dar gelirli memur karısıydı. Soğuklar malûm... Su boruları dondu. Bin müşkille bir tamirci buldular, ama adam yedi mahalle aşırı ötedeydi ve beş saat sonra gelebilecekti. Derken beş saat sonra, kapıda son model bir «bıyık» durunca, ev halkı neye uğradığını şaşırdı. İçinden kelli felli bir adam indi:

— Su borularını göreceğim... dedi. Besbelli belediye müfettişi filândır diye gösterdiler. Adam baktı, bâzı âletlerle ölçtü, sıcak sular döktü, bir iki vida sıkıştırdı, sonra arabasına binerken, Mürüvvet'e:

— Borularınız tamir edildi, dedi. Faturayı sekreterim gönderir!

ERKEK SABAHAT

ERKEK OLAN KADININ HATIRALARI

AKBABA'NIN MİZAH ROMANI

— 2 —

Yine o hanımlar, yalnız güzel bir yer değil, haberi vermek için iyi bir zaman da seçerler. Meselâ kocalarının elinde bir buket çiçekle eve döndükleri akşam, yahut bir sevişme zamanında, ya da kocaları onları öperken... Halbuki annem, babama:

— Huuu efendi! Ben yine gebeyim. Gördün mü işi? Diye bağırırken, mutfakta bulaşık yıkıyormuş. Babam da muslukta yüzünü sabunlıyormuş. Hattâ bu felâket haberini alan babam, hiddetten gözlerini açınca, gözüne sabun kaçmış, büsbütün kızmış.

Sonra o hanımlar, herhalde kocalarına bu haberi birazıcık yapma bir utanma, hak kazandıkları bir naz ile herhalde şöyle söylerler:

— Canikom, sana müjdem var.

Bay zaten çoktandır bu müjdeyi beklediği için, romantik bir pozla karısını kollarının arasına alır, göz kapaklarından, sonra dudaklarından öper. Hanımın kirpikleri inik:

— Bir yavrumuz... Evet... Bir yavrumuz!..

Diye kekeler.

Gelecek günlerin babası da sevgili karısını öpücüklere boğar.

Halbuki babam, bu uğursuz haberi duyunca, deliye dönmüş, annemin üstüne yürümüş:

— Sırası mıydı şimdi bunun? Ne cins karı imişsin be!.. Maltız Keçisi misin, mübarek?

Annem,

— Ayol kabahat benim mı? diye inlemiştir herhalde.

Babam da:

— Tabiî senin... Yok benim mi? diye bağırmış olmalıdır.

Ben öyle bir **kabahat imişim ki**, ann babamın, babam annemin üstüne atıyormuş. Ama kabahat kimin olursa olsun, annemin karnında günden güne büyümeğe başlamış. Kabahatın her gün biraz daha meydana çıkması babamı büsbütün çileden çıkarıyormuş. Anneciğim buna daha fazla dayanamamış, beni düşürmeğe karar vermiş. Fakat ben düşmeğe karar vermediğim için zamanı gelmeden yerimden kıpırdamamışım.

Tabelâlarını «Birinci sınıf doğum mütahassısı» yerine «birinci sınıf ölüm mütahassısı» yazılması daha doğru olan bazı doktorlar annemi bu kabahatinden kurtarabilirmiş tabiî. Ama onların bu iş için istedikleri para miktarını babam duyunca:

— Varsın doğsun, Allah onun rızkını verir, demiş.

Annem beni düşürmek için yapmadık kocakarı ilâcı bırakmamış. Konu komşu kadınlar anneme:

— Bu ne biçim çocuk, demişler, bu kadar ilâca çocuk düşürmek değil, insanın içi dışına çıkardı.

Vakti saatı gelmeden bir dakika önce doğmamışım. Babam akşam eve gelince, annem çamaşır leğeninin başında imiş, babama seslenmiş:

— Git bak içerde... Doğurdum.

Babam bakmış mı, bakmamış mı bilemiyorum. Benim dünyaya gelişimin üçüncü günü annem, yine çamaşır yıkarken birdenbire kırk derece ateşle yatağa düşmüş ve biraz sonra ölmüş. Kadıncağızın neden öldüğü bir türlü anlaşılamamış. Çünkü bunu anlıyabilmek için ölümünden önce bir doktor getirememişler. Belediye doktoru bulunabildiği zaman, annem çoktan ruhunu teslim edip, son taksitini de ödeyip borcundan kurtulmuş.

Yedi erkek kardeşimin arasında, ben de erkek gibi büyüdüm. Örecek, temizliyecek kimse olmadığı için, saçlarımı kökünden sıfır numara ile keserlerdi. Entari giymedim. Hep en küçük ağabeyimin eskilerini giyerdim. En küçük ağabeyim de, kendisinden bir büyük olanının eskilerini giyerdi. Hep sıra ile, yukarıdan aşağı birbirimizin eskileri ile geçinirdik. Aslında bütün bizim sıra ile giydiklerimiz, hep babamın elbiseleriydi.

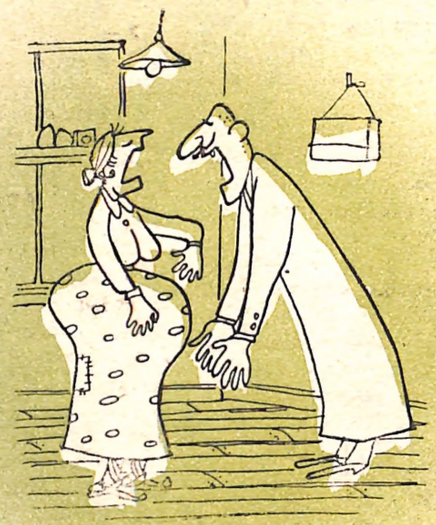

Benim en son giydiğim bir pantalon vardı. Sağ paçasının bir parçası çizgili lâcivert kumaştan, bir parçası mavi yünlü, arkası beyaz keten, sol paçasının yarısı yeşil tüit, yarısı da gabardindi. Benim elbiselerim, renk renk uçurtmalara benzedi.

Hiç unutmam, babam, sağ paçamdaki avuç kadar çizgili mavi kumaşa bakar bakar da:

— Ne elbiseydi, ne kumaştı... Bak ne hale getirdiniz, derdi.

Beni her gördükçe, gözü mutlaka sağ paçamdaki o parçaya takılır, derin hâtıralarına dalarak:

— Ne elbiseydi!.. Ne kumaştı!.. Bak ne hale getirdiniz? Diye tekrarlardı.

— Hey gidi günler!.. diye içine çekerdi. Sonra o mavi kumaşın hâtırasını anlatırdı:

— Anneniz o zaman on dört yaşında idi. Gidip babasından istiyecektim ama, iyi bir elbise yaptırmadan babasının yanına gitmeğe cesaret edemiyordum. Bu yüzden evlenmemiz sekiz sene gecikti. Sekiz sene sonra bir maaş ikramiye alınca, ne olursa olsun artık dedim, taksitle işte bu elbiseyi yaptırdım. Hâlâ son taksitini ödeyemedik ya... Terzi iyi adammış yine, bereket versin öldü de, ben de son taksitten kurtuldum.

Lâkin ne elbiseydi, ne kumaştı!.. Bu kumaş o zamanlar beyazdı.

Babamı merakla dinliyen sekiz kardeşten birimiz sorardık:

— Beyaz mı? Amma yaptın baba, mavi bu kumaş...

— O zaman beyazdı. Annenle evlendikten iki sene sonra, annen ters yüz yaptı. Üç sene sonra da açık kahverengiye boyadı. Evliliğimizin altıncı yıl dönümü şerefine de maviye boyadı. Ah çocuklar, siz bu kumaşı o zaman görmeliydiniz. Sonra en büyük ağabeyinize verdim. Sıra ile hepiniz giydiniz işte. Ne dayanıklı kumaşmış! Siz bile eskitemediniz.

Oğlan kardeşlerimin arasında, oğlan kıyafeti ile geze geze kendimi oğlan satıyordum. Saçlarıma kurdelâ takılmamıştı. Kulaklarıma küpe takılmamıştı. Üstelik ailemizin tek kız çocuğu olduğum için de fazla şımartılmıştım. Mahalle çocuklarının benden ödü kopardı.

Dokuz yaşıma gelince ailemden ayrıldım. Babam bir akşam beni önüne oturttu:

— Kızım, dedi, mektep zamanın geldi, geçiyor bile... Ama benim seni mektebe gönderecek param yok. Mektep nerede? Bu yaşa geldin, daha bir entari bile giymedin. Seni Mümtaz beylerin yanına vereceğim. Onlar seni evlât edinecekler, sana benden daha iyi bakarlar, mektebe gönderirler.

— İstemem! diye bağırdım, ben mektebe de gitmem, buradan da gitmem.

Ben zaten mahalledeki çocuklardan okumasını yazmasını kendi kendime öğrenmiştim.

Babam, güzellik ile yola gelmediğimi görünce, bir tokatta beni yere yuvarladı. Akşama kadar ağladım. Akşam bizim eve o Mümtaz bey dedikleri adam geldi. Babam beni gösterdi. Ben, odanın bir köşesine sıkışmış vahşi bir kedi gibi, korku ile onların yüzlerine bakıyordum. Mümtaz bey:

— Ben erkek çocuğu istemem, dedi, sen bana kız demiştin, beni kandırıyor musun?

Babam:

— Vallahi kız beyim, dedi, ne diye sizi kandırayım?

— Bu ne biçim kız?

Babam yemin üstüne yemin ediyordu. Adam beni elimden tuttu,

— Gel kızım, hadi bizim eve gidelim, dedi.

Köpek görmüş yavru bir sokak kedisi gibi kabaran adamın suratına doğru tıslıdım. Adam korktu, Babam geldi. Onun suratına atıldım. İkisi birden beni zaptetmeğe uğraşıyorlardı. İkisinin de suratlarını tırnaklarımla kan içinde bıraktım. Babam atik davranıp elimden tutmasaydı, elime geçirdiğim çorba kâsesini adamın kafasında parçalıyacaktım.

Mümtaz bey:

— Bu çocuk değil, Allah vermesin canavar! diye bağırdı.

Babam yalvarmağa başladı:

(Devamı var)

Dünya Karikatürleri

SOPHIA'NIN AĞZI ÇOK BÜYÜKMÜŞ! (Gazetelerden)

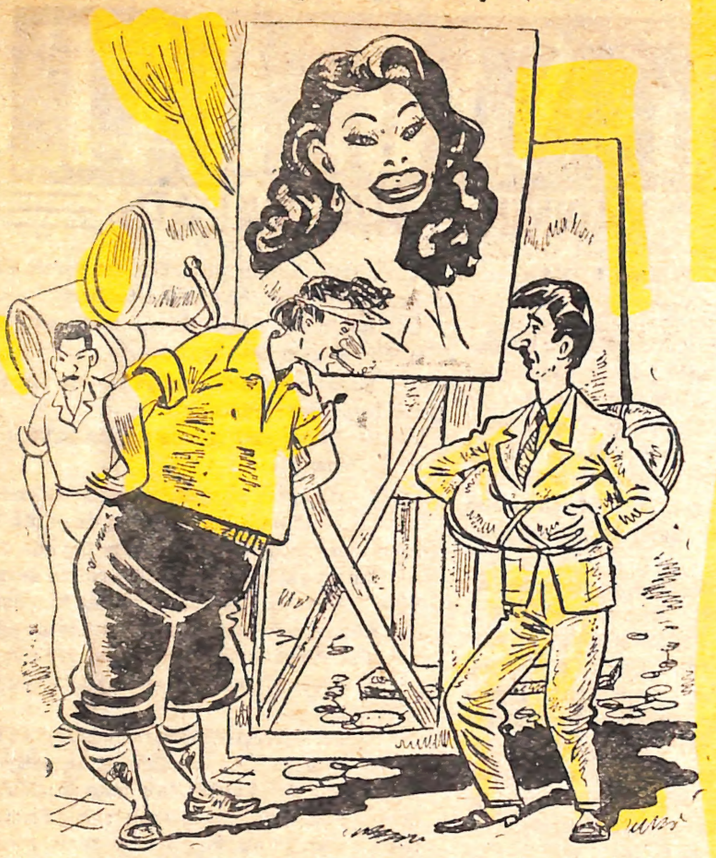

Rejisör — Bu can kurtaranı neye taktın?
Aktör — Ne olur, ne almaz... Sophia Loren'le dudak dudağa öpüşeceğim!..

— İtalyan —

Doktor — Eğer nezle bu güzel göğüse inerse vallahi kıskanırım!..

— Fransız —

— Sakl_na bayan Karolin bak, duyuyorum. Beni eskisi gibi sevmiyorsun!.. — Fransız —

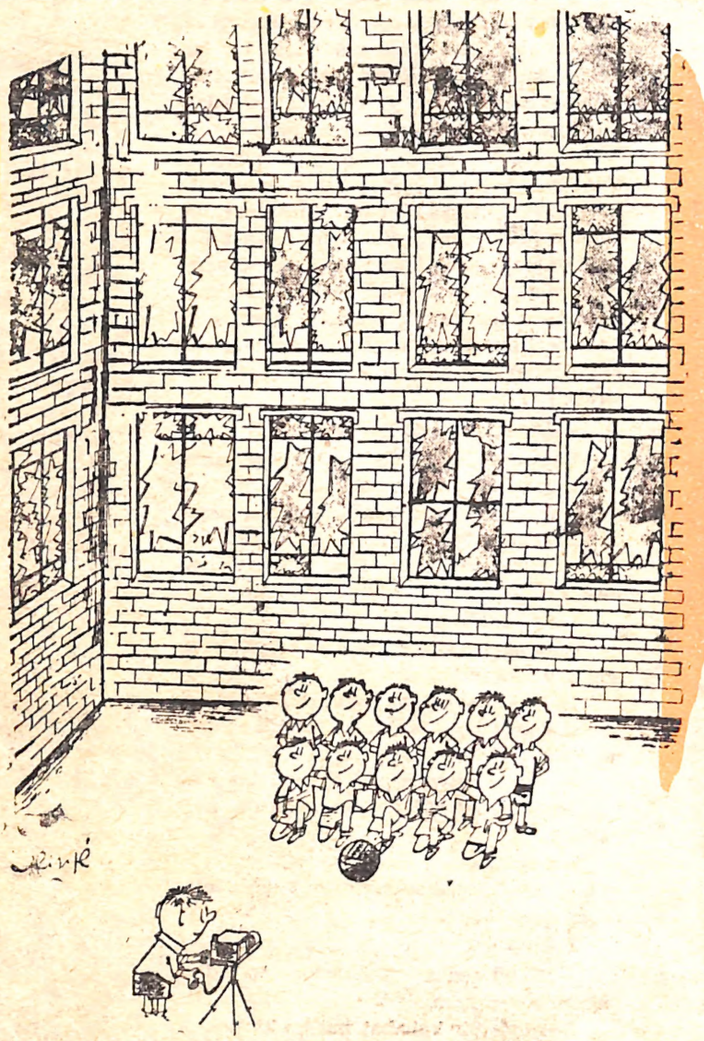

YAZISIZ!..

Monako Prensi — Grace!.. Hayatım!.. Sinemaskopum!.. Üç buutlu filmim benim!..

— İtalyan —

Mizah Hikâyeleri Antolojisi

Yirmiden fazla mizah üstadının yüze yakın seçme hikâyeleri Üç cilt. Beher cildin fiyatı 1 liradır.

★

İt Kuyruğu

Yazan :

Aziz Nesin

En güzel mizah hikâyeleri

★

Kadın Olan Erkeğin Maceraları

Mizah romanı

Akbaba Yayınları

Akbaba Yayınevi basacağı kitaplarda şu 4 vasfı aramaktadır: Kıymetli imza, özlü eser, güzel türkçe ve dikkatli, temiz baskı. Akbaba Mizah Yayınları, Türk edebiyatında şimdiye kadar boş bırakılmış bir ince san'at köşesini doldurmaktadır.

Polis Romanlarımız, dünyanın en şöhretli kalemlerinden çıkmış, yalnız heyecan ve macera kıymeti değil, edebi kıymeti de olan seçme eserlerdir.

Sayılı Fırtınalar'la ilk kitabını yayan büyük eserler serimiz ise, hiç ölmeyen daima aranacak ve daima sevile sevile okunacak yerli ve yabancı şaheserler olacaktır.

Meşhedinin Hikâyeleri

Yazan :

Ercüment Ekrem Talû

Mizah edebiyatımızın ölmez eserlerinden

★

Meşhurlarımızın Nükteleri

En tanınmış fikir, edebiyat, siyaset adamlarımızın nükteleri

★

Sahtekârsız Memleket!

Rus edebiyatının en meşhur romancılarından Averçenko'nun şaheseri.

★

Yedek Parça

Aziz Nesin'in en güzel hikâyeleri. Her kitap 1 liradır.

★

Bir Dakika

Yazan :

Doğan Nadi

Cumhuriyet gazetesinde, her sabah seve sebe okuduğunuz küçücük fıkraların en güzelleri

Pek yakında:

Polis Romanlarımız

Beyaz Cehennem

★

Otomobilde Üç Kişiydiler!

★

Gece Gelen Adam

★

Düğümlü Mendil

★

Öldüresiye!

★

Fuarda Cinayet

Her kitap 1 Lira.

Kral Faruk'un Elmasları!

Cingöz Recai'nin son harikası Fiyatı 2 liradır.

★

Pek yakında

İşkenceler Bahçesi

Dünya şaheserlerinden bir roman

Çeviren :

Refi' Cevat Ulunay

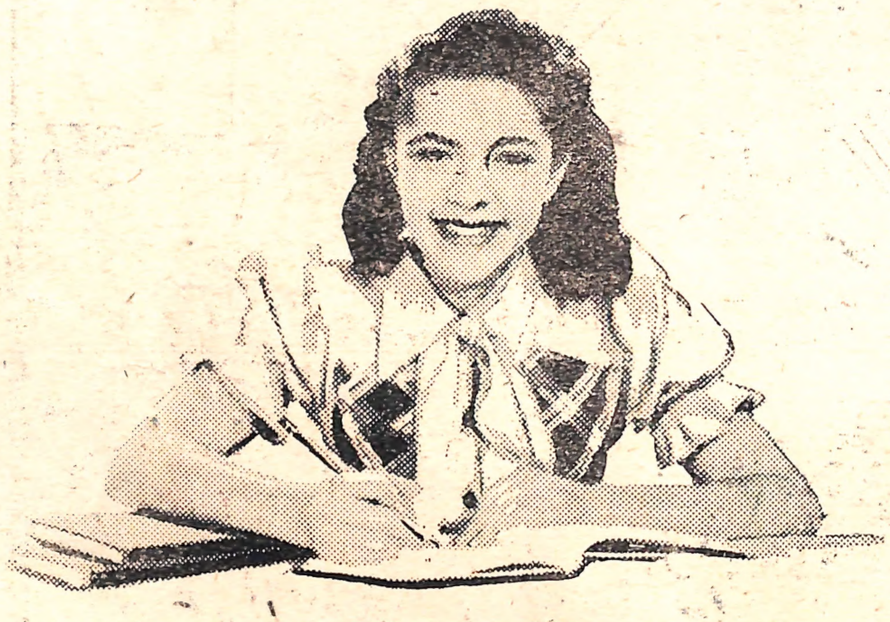

Grafika

İyi bir kahvaltı ettikten sonra...

Kendimi tamamen formumda hissediyorum

Çocuklarınız sınıfta ve oyunlarda, devamlı surette, büyük insanlardan üç defa fazla miktarda, enerji sarfederler. Bu sebeple, kuvvetli ve sıhhî bir gıdaya ihtiyaçları vardır.

Sabah ve akşam kahvaltılarda, lezzetli ve besleyici olan A,D vitaminleriyle, güneş şuaındaki vitaminleri bol bulunan SANA sürülmüş birkaç dilim ekmekten iyi ne olabilir?...

Bu suretle, sarfettikleri enerjiyi kolaylıkla tekrar toplayacaklardır.

İmalinde kullanılan, birinci nevi sâf yağlar sayesinde, SANA çok besleyici, çok ucuz ve hakikî enerji kaynağıdır.

Bisküvi ve pastalarınızda SANA kullanınız. Fevkalâde neticelerden sonra bizzat hükmünüzü vereceksiniz.

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

— Senin patron bir yabancı kadınla konuşuyor...
— Ehemmiyeti yok... Karısı!

— İtalyan —